

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DISSABTE, 23 DE MARÇ de 1935

NUMERO 9.550

FRANQUEIG CONCERTAT

La unió dels republicans

La nostra falta—va dir en un adreçat discurs el senyor Martínez—va ésser el dividir-nos dels Constitucions, i la nostra peccada ha d'ésser ara unir-nos dels tots els republicans. Des que els Corts, una tèrbola maniobra es va voler donar-li el poble en esfonrar la monarquia.

Tota altra trajectòria que no sigui vers la unió, seria suïcida. El poble la vol i el poble ha de manar. La seva voluntat és aquesta. Per això veiem que on s'alcega la veu d'un republicà solvent, propagant la unió, allí esclata una explosió d'entusiasme. Tothom comprèn que per haver-hi República hi ha d'haver unió.

El mal que han intentat fer els enemics de la democràcia, formulant acusacions contra un dels governants de més prestigi i honestat política, contra el senyor Azaña, ha servit per a fer un gran bé a la República.

Amics i admiradors de l'ex-cap del Govern esmentat, molt sentim les molèsties personals que li han inferit, però tenim la seguretat absoluta, que del seu procés, —si el processen— en sortirà el seu prestigi més robust i diàfana la seva conducta i puresa.

Per això ens en felicitem; ens en felicitem com a republicans i perquè L'Autonomista, que ha estat sempre un paladi de la unió de tots els republicans — d'haver-nos cregut no s'haguereu perdut les últimes eleccions municipals aci—, veu avui combats els seus anhels.

Republicans: Aixequem els cors! Visca la unió!

R.

El plebeu d'ànima

El plebeisme veritable no és el de la naixença o el de la classe social. És el de l'ànima. Aquell home que té l'ànima plebea, no ho pot ni ho podrà amagar. El plebeisme li sobreix de tot el cos i forma, al seu voltant, com una aureola desagradable. El plebeisme li surt per la boca i pels ulls, pel nas i per les orelles, com li sortien les flames al comte d'Arenas.

Es debades que el plebeu es cobreixi amb un vestit bo, que es posi agulles i anells, que es faci soci de les entitats anomenades aristocràtiques, i fins que aconseguixi un títol nobiliari. Porta dins i li surt a fora el plebeisme. Tots els seus actes, totes les seves paraules estan tacats d'aquesta baixesa interna. El plebeu d'ànima porta ben visibles a la carn, a la pell, a la lluisor de l'esguard i al moviment de les mans, els estigmes del plebeisme anímic.

Si aquest plebeu parla de coses de l'esperit, el seu plebeisme esclata en un trist humorisme d'ignorant mal intencionat. Si un dia parla de les més nobles idees i de les persones dignes, en parla com un servent domèstic dedicat a les més baixes feines. Ell sent contra els homes d'ofici intel·lectual una agressivitat ferotge, que es manifesta en les formes més vils: la mossegada i l'esgarrapada.

L'aristocràcia no és un pergamí vell o nou. No depèn de la sang, ni de la nissaga, ni de les riqueses. L'única aristocràcia vera dels nostres temps és la de l'esperit. I aquells que per una paradoxa sarcàstica ajunten a la riquesa el plebeisme d'ànima, són un exemple viu d'inferioritat.

Vagi la nostra benvolença i fins la

Marginals

Diàleg amb tu mateix
—Qui vol comprar una estilogràfica?
—Tan necessitat estàs?
—No. Avorrit solament.
—Com que escrius d'aquesta manera! Divagues massa.
—Si home, sí, ja ho sé que estàs tip de lirismes, però que vols que faci si aquesta democràcia que patim no ens deixa respirar.
—Cal provar-ho.
—No home, no, ni provar-ho, ni fer-ho. Cal anar vegetant a l'ombra del "provincianisme" més obtús; cal cercar refugi en la lírica perquè el periodista...
—Ara has posat el dit a la llaga. El que manca és "periodista". El bon periodista...
—El bon periodista, i a "provincia" encara més, diu solament el que li vol deixar dir el director i la censura.
—Bé, sí, però el periodista...
—El pobre periodista, és àtom eteri que giravolta a l'espai de la vida obeint la força imperativa dels fenò-

mens més complexos que et puguis imaginar. L'alta direcció d'un periòdic comarcal o la indirecció del mateix, és quelcom inassolible per a nosaltres, gent sense un títol acadèmic que la majoria de les vegades no serveix per a res més que per a palestrar la incapacitat de l'individu malgrat la patent de savi que el benestar de la seva família li ha proporcionat. El pobre periodista sent gravitar sobre la seva ploma unes forces ocultes, encara que racionals, que l'impossibiliten avançar en el camí que li dicta la consciència...
—No et posis trascendental.
—No tinguis por. Acabo, perquè encara acabaria escrivint "la tragèdia del periodista comarcal" i, francament, ja han passat, per ara, els dies tràgics malgrat que alguns creguin que aquests en són. Som en temps que es condemna a mort després d'haver-los amnistiat. Som en temps que, malgrat la verèbola mitinesca d'un "padre" més o menys Laburo...
(La ploma no segueix. Què passa? Apa, escriu!)
—Ja ho veus, acabo i em giro de l'altre costat; el llit és dur, però la posició horitzontal és agradable.
ILLUSTRAT I VILLA
Presó de Girona.

Commemoració de Bach a l'Ateneu de Girona

El passat dijous va celebrar-se a l'Ateneu de Girona l'acte commemoratiu del 250 aniversari de la naixença del gloriós compositor Joan Sebastià Bach, amb una conferència a càrrec de l'exquisit poeta gironí Josep Tharrats.

Abans de començar la conferència, el President de l'Ateneu llegí el selecte fragment d'una lletra que el mestre Pau Casals adreçà al senyor Tharrats, l'any 1932, amb motiu de la publicació del seu llibre "Els Extasis": "A Barcelona he trobat el seu nou tipus de versos "Els Extasis". N'he tingut una alegria, i molt més gran després de llegir-los i tornar-los a llegir. He gaudit de debò. Puresa, grandiositat, devoció i tot el que és alt es troba en els seus versos. Vostè és així mateix, gràcies a Déu. Bach estarà content, car ell mai no es serveix de les notes més que per fer-les-hi dir coses pures i grans. Vostè, doncs, ha honorat Bach com calia, i jo n'estic orgullós per ell i per vostè."

Tot seguit el senyor Tharrats desenvolupà la seva conferència—"Bach, gran espiritual"—essent escoltat amb recollida atenció i molt aplaudit i felicitat, en acabar, pel selecte auditori de l'Ateneu.

A continuació publiquem dos fragments del lluminós treball del conferenciant.

I

Joan Sebastià Bach, la vida del qual transcourgué entre els anys 1685 i 1750, és el músic de la plenitud en els dominis de l'Art. La seva biografia, tan extensa i intensa alhora, i la seva nacionalitat, d'una tan rica prosòpia musical, són arreu conegudes per tots els bons filharmònics. I si els egregis porters de la corona intel·lectual de la Germania no fossin ja ben odorants, el sol nom del mestre tindria prou virtut per reverdir-los esponerosament.

Ah, l'Alemanya espiritual de Bach, precursora de les seves més legítimes glòries, aquella que a començaments del segle XVIII no podia pas presumir l'ulterior explosió d'urc que es desplegava a l'entorn de l'ombra feixuga i miliciàna de Bismarck; aquella que és alta per la profunditat dels seus pensadors i gran per la llum dels seus poetes i famosa per l'estol admirable dels seus compositors; aquella és la nostra Alemanya! Gairebé ens és inconcebible que la nació que alça al món la piràmide de la glòria de Bach, arribés a l'engendrament d'un estadista com l'al·ludit "canceller de ferro", tan il·lustre com es vulgui, però que era l'antítesi de l'ànima del gloriós compositor i incomparable organista. En aquells temps, prepara-

toris de l'adveniment de Goethe—l'àguila de Weimar— en els quals la magisterial percepció amb què ens enriqué el gran reformador Enric Schütz encara exercia una eficaç supremacia, el decaigut esperit nacional va renovar-se visiblement bo i adquirint una optimista puixança, i contra les arts bèl·liques es redreçaven, en oposició, les dolces i belles arts de la pau i per damunt totes elles, i sota l'ègida del geni poderós de Bach, floria esplendorosa, astral, divinament humana, la Música.

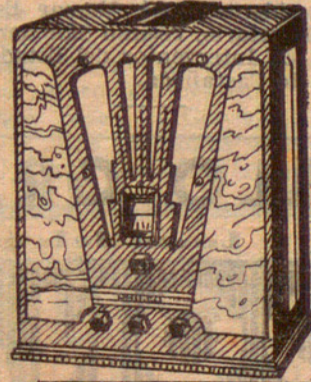
XXVIII

L'orgue, que és l'instrument de Bach per antonomàsia, ressonava per tota la pètria nau basilical, amplament, com una parènesi sagrada. Fou aleshores, ai las!, que abandonarem la idea que estem junyits en aquesta massa geològica que ens sosté. Mai com en aquell inenarrable moment no se'ns havia fet tan obvi el sentit d'alliberació humana. Hora beneïda, sublim, indemnitzadora de la banalitat que envaeix la nostra època! Ah, el gran Preludi de Bach! Es diria que una mà paternal ens acollia i conduïa a inacessibles altituds. La veu de Crist tot ho abassegava i Bach, com un nou David, copsava el so deïfic, aquell que perdura a través el curs de les centúries amb una invencible juvenesa. La lul·liana dial·gació de l'Amic i l'Amat recobrava la puixant evocació a la càlida fervor de l'allucinat organista. Veus eternals florien. Deia l'Amic: "Mon Amat conté totes les coses, i per això el món és en mon Amat i no és mon Amat el món." Quin alt i intern significat atenyien aquests mots! Oh selva mística, vivent i apassionada, desbordant de somnis celestials, la del fil·losof baleàric! Expirava el jorn, gloriósament. El misteri de la solpostada era inhumat al vast sepulcre de les serrallades. L'ànima del capvespre, com un perfum immortal, s'exhalava. Callava la terra, car Bach orava i, amb l'efusió de la pregària, albirava, com antany Moïses, la pàtria promesa. Mentrestant el robí del seu cor era com una brasa viva oferta, en holocaust, al dolç Enyorat. Les primeres ombres nocturnes lluitaven amb les pàl·lides ametistes del jorn que expirava. I en el vitrall absidal, on es dessagnava tot l'amarant del Ponent, Crist, en la Creu, també, silenciosament, expirava... Imatge de la Divinitat i transfiguració de la Mort! La mort que duu el germen d'una suprema, veritable i nova Vida! Oh, música plena de serenitat! Oh pèlag de clarors divines! "El món és en mon Amat i no és mon Amat en el món." L'ànima, il·luminada amb el doll musicalíssim d'amor, percebia, per fi, el gaudi de la humana llibertat.

No, gràcies; m'en vaig...
M'esperen a casa,
la dona i el PHILCO

Així parlen els feliços posseïdors d'un PHILCO, l'únic aparell que, per la seva fidelitat i puresa de to ha estat proclamat "Un instrument musical de qualitat" arreu del món.

Model 265 per a una normal i llarga

Distribuïdors generals a Espanya: Anglo Española de Electricidad, S. A. Corts, 525. Barcelona.

PHILCO
¡Ah, i lingüesiu un PHILCO!

Distribuidor Oficial: MANUEL PLA
Plaça Marquès de Camps, 1 GIRONA

fidels a la llei d'una autèntica cortesia! Oh, el cap de casa d'una família obrera, que sap unir la vida senzillera i l'orgull de l'honestat personal! Ja només hi ha una classe de plebeus: els plebeus d'ànima. I en tots els estaments n'hi ha d'aquests exemplars d'humanitat inferior. Però abunden sobretot entre els pervinguts que creuen que les riqueses i els títols, les rendes i els tractaments, els càrrecs i les influències, fan més alta la posició dels homes.

La noblesa d'ànima no es compra ni es ven, no es pren ni es deixa. Qui no la té, no la pot adquirir. A qui la té no li poden prendre. I quan la riquesa o la noblesa externa, de metall o de paper, s'adquireix per l'abdicació de les qualitats ètiques i de les virtuts civiques, el nivell del plebeisme puja terriblement. En un plebeu inflat, el plebeisme li esbotza la pell i les vestidures.

Totes les agressions del plebeu d'ànima porten el mateix segell. Els seus cops no són esclats de temperament aspre, ni famarades de passió. Són només ex crecències de la impuresa anímica. Els homes de ciència i els homes de lletres, els homes que tenen un amor i els ciutadans que tenen una idea, són objecte preferent de la fúria del plebeu. I ell, inconscient de la pròpia baixesa, incapaç d'apreciar diferències morals, continua les seves agressions, mentre es forma al seu voltant el buit deixat per aquells que s'allunyen del seu contacte.

A. ROVIRA I VIRGILI

Aquest número ha estat visat per la censura militar

COMARCALS

VIDRERES

La nostra orquestra "Unió Artística", ha adquirit al valuós element Josep Quellus, en substitució de Josep Gubert, que ha passat a formar part de la cobla "Albert Martí", de Barcelona.

Es troba enllitat, si bé que no de gravetat, el nostre particular amic i correligionari En Josep Horta Burjachs.

No cal dir quant desitgem el seu prompte i total restabliment.

Per a demà, diumenge, en el Casino, està anunciada la presentació de l'orquestra local "Unió Artística", amb el seu espectacle.

Aquest està format per la celebrada cantant Assumpció Balcells, la parella "Les Bohemes", i la simpatíssima Adelina Momp.

El Corresponsal

AVIAT
FESTIVAL-BALL
proclamació de
"PUBILLA DE GIRONA 1935"

CRÒNICA

**Pubilla de Girona
1935**

Trofeu popular organitzat per L'AUTONOMISTA

- Llista d'obsequis de diverses cases de Girona que seran ofrenats a la senyoreta que resulti proclamada "Pubilla de Girona 1935".
- "Casa Reixach", Ricard Oliver.—Un mocador de glassa seda.
- Camiseria Arxer.—Unes mitges de seda.
- "La Moda".—Un polvoritzador de cristall tallat.
- Fotografia Barber.—Una fotografia artística.
- Magatzems Pujadas.—Un traje de bany d'estam, fabricació exclusiva de la casa.
- Fotografia Unal.—Una magnífica ampliació.
- Antoni Gamell.—Un vale per una permanent "Eugène".
(Seguirà la llista).

Tots aquests presents seran exposats, oportunament, en un dels esplèndids aparadors de "Magatzems Pujadas".

LUBRIFICANTS "WOOLSSER"
—Puresa i rendiment excepcional.

POLÍTIQUES

Ha estat ajornada, com els nostres lectors ja hauran pogut llegir, la conferència que havia de donar demà, diumenge, al Gran Price, l'il·lustre escriptor i destacat polític senyor Gabriel Alomar. Segurament que aquesta conferència es celebrarà el dia 31 del corrent mes, al mateix teatre.

Ens informen també que dintre alguns dies, o sigui després de la conferència del senyor Alomar, parlarà al poble de Catalunya, des del Gran Price, l'ex-ministre i ex-alcalde de Barcelona, senyor Carles Pi i Sunyer.

No cal dir quina expectació no ha desvetllat entre els republicans d'esquerra l'annunci d'aquestes dues conferències a càrrec d'homens tan representatius dintre la política republicana, com són Gabriel Alomar i Carles Pi i Sunyer.

NOTÍCIES

En una entrevista que han celebrat avui els periodistes amb l'Alcalde senyor Tomàs, aquest els ha fet les següents manifestacions:

Aquesta Alcaldia ha rebut oficialment la notificació d'aprovació del pressupost que ha de regir la vida municipal de Girona en el present exercici del 1935.

Immediatament de conèixer aquesta falaguera nova, ha estat comunicada oficialment a la casa subministradora de la maquinària per a la Central Lletera, a l'objecte de posar-li en coneixement que pot procedir tot seguit a la ràpida instal·lació de la mateixa, pregant-li a l'enseny que muniqui telegràficament el dia que tindrà enllestida la instal·lació per a poder fer públic l'Alcaldia la data en què començarà a funcionar el nou règim de sanitat de llets a Girona, primera ciutat d'Espanya on aquest serà implantat.

S'ha rebut avui un telegrama del Ministeri de Justícia dient que l'Inspector de Presons qual visita estava anunciada per aquesta setmana, arribarà la setmana entrant, en dia i hora que seran concretats anticipadament.

Preguntat sobre millores urbanes en projecte, ha dit el senyor Tomàs que apart la plantació de castanyers a l'Avinguda de Jaume I, i la reforma de la il·luminació de la mateixa que s'està efectuant, té el ferm propòsit d'inaugurar el dia 14 d'abril proper, data commemorativa de la proclamació de la República, la nova il·luminació de la Plaça del Carril i també la del carrer del Carme per mitjà de focus de gran potència.

—BARBERIA, importante pueblo Costa Brava, mejor situada, numerosa clientela, se vende, por lo que den. Ocasión única. Razón: Lorenzana, 8.

Amb vertadera satisfacció donem la notícia del millorament de l'estat de salut del jove Santiago Martorell Roca, fill del nostre bon amic l'Enginyer Cap de l'Oficina d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, que es troba a la clínica del doctor Puig Sureda, de Barcelona, víctima del greu accident d'automòbil del qual ja en vàrem parlar al seu dia.

Molt celebrarem que sigui ràpid el progrés de la seva cura.

Al mercat de bestiar bovi celebrat avui a la nostra ciutat, han entrat 450 caps, recaptant-se per arbitri municipal 225 pessetes.

Per haver fet un desperfecte a la paret de la Biblioteca Municipal, ha estat denunciat per la policia urbana l'autor del fet.

LA COMISION ADMINISTRADORA Y REALIZADORA

de la Sociedad Cooperativa de Ahorro y Crédito "Caja Mútua Popular", Vía Layetana 18-2.ª 2.ª, letra F. Barcelona

participa a los poseedores de Bonos de Realización, representativos de la prorrata de liquidación, que a partir del día 20 del actual, comenzará el pago de la tercera amortización equivalente al 10% de su valor.

Para el pago de esta amortización bastará la presentación del Bono en las Oficinas de la Comisión, Vía Layetana, 18, 2.ª 2.ª, letra F., todos los días laborables de 11 a 1 de la mañana.

Los poseedores de Bonos residentes fuera de Barcelona podrán percibir la enviando su Bono directamente a la Comisión, o bien presentándolo por mediación de otra persona residente en Barcelona.

Barcelona, 13 de marzo de 1935.—El Presidente, José Alomar Estadas.—El Secretario, Tesifón Sánchez Manzano.—El Interventor del Estado, Augusto de Castañeda.

Per passar contra direcció pel carrer de la Indústria, ha estat denunciat el propietari de l'auto turisme B. 42.274, penyorant-lo l'Alcaldia.

Una vegada més la policia urbana ha foragitat deu caravanes de gitanos del tros de terreny de davant l'estació d'Olot, lloc que ja tothom anomena "Palau dels Gitanos".

Demà, a la nit, l'Agrupació Romea, de Sant Feliu de Guixols, que tants èxits ve assolint amb les seves representacions artístiques, es traslladarà a La Bisbal per a posar en escena, a l'Ateneu Pi i Margall, la tan interessant obra "Un pare de família", de la qual n'és autor el conegut escriptor senyor Carles Soldevilla.

TRIADU

Gestor Administratiu
GIRONA i OLOT

El passat dia 18 publicarem la notícia d'un sagnant succés ocorregut a Figueres entre el veterinari senyor Narcís Coll i un masover seu. Com que del fet alguns diaris donaven interpretacions diverses, ens plau reproduir una relació feta pel mateix senyor Coll i que diu la veritat del que va ocórrer.

Diu així:

"No hi hagué discussió de cap classe amb el masover, ni tampoc havia sorgit diferència de cap mena durant el temps de l'arrendament. Vingué per a pagar el semestre, sense queixa ni reclamació, i mentre li estenia el rebut, en un acte que solament pot qualificar-se de trastorn mental, va treure's un ganivet, donant-me fins a dotze ganivetades, per a defensar-me de les quals no pogué fer més que desviar els cops amb els braços i moviments del cos, puix no disposava de cap arma, ni podia estar previnut, per ésser sobtada i inesperada l'agressió. Vaig poder, per fi, sortir del despatx fins el jardí per a demanar socors, i aleshores, creient ell, sens dubte, pel derramament de sang de les meves ferides, que anava a morir, tractà de fugir, i quan ja hi havia gent a l'escala, tornà al meu despatx i amb un revòlver que també portava damunt es suicidà d'un tret al cap."

Ahr, com és freqüent, hi havia dues marraixes en un recó, fora de les Peixeteries. Va passar un gos, va aixecar la cama i va fer-hi un riu.

Un industrial de per allí, amb uns amics que ho presenciaren, varen fer els seus comentaris favorables en el sentit de que ha de canviar-se aquest sistema de transportar la llet.

—El DR. VILA SABATER, especialista en dermatologia i sifilopatia, ha traslladat el seu consultori a la Plaça de Sant Francesc (del Gra), 5.

En una estadística publicada recentment pel Comitè Internacional de Socors als pobres, s'afirma que l'any 1933 moriren de fam a tot el món 2.400.000 persones, i que, per la mateixa causa, es suïcidaren prop de 1.200.000, o sigui més de tres milions i mig que sucumbiren per tan lamentable motiu. No li manca res que afegir: No es pogué evitar!

Però el mateix Comitè dona una altra estadística —potser per atenuar la mala impressió que ofereix l'anterior—, en la qual assegura que, en el mateix any, foren destruïts, a conseqüència de la crisi i absència de mercats: 567.000 vagons de blat, 144.000 vagons d'arroz, 557 mil sacs de café, 25.000 tones de sucre, mig milió de quintars de carn i 1.450.000 quillograms de peix.

Mentre succeeixin aquestes coses tan inhumanes, es pot preveure que la pau i la tranquil·litat del món és impossible.

Un fracàs de les exemplars doctrines del màrtir del Gòlgota.

Reparacions de Motocicletes amb personal especialitzat en la moto "B S A"

(Davant el Banc d'Espanya) Alvarez de Castro, número 2
J. ARTIGAS

—ES VEN BILLAR per caramboles i "trenta-u", amb tots els utensilis, en molt bon estat. — Raó en aquesta Administració.

A Munc, una dona casada, jove de 23 anys, anomenada Francesca Neuman, ha presentat una curiosa denúncia. Diu que fa un any i mig contragué matrimoni amb un jove anomenat Joan Talov, obrer d'una fàbrica. I que, encara que fins a la data res d'anormal havia advertit al seu marit, ara, al cap d'un any i mig, s'ha donat compte de que Joan no és Joan, puix que és una dona.

El seu nom és Rosa Kittol. Publiquem aquesta notícia com a cosa ben rara.

—AVICOLA DALMAU.—Pollets d'un dia a tres setmanes. Anecs d'un dia. Naixements setmanals. — Especialitat en Vilafranca. Preus ben econòmics. — Cort-Real, 9, "Hostal del Ros".

El ministre d'Obres Públiques senyor Cid, agrari, no deu estar assabentat de que un aiguat, fa tres anys, va destruir el pont de la carretera internacional de Bàscara a La Junquera, i que els vehicles de tota mena han de passar per un pont fet a corre-cuita.

Es va dir que tot seguit es faria un nou projecte i que es construiria un pont segons la importància que mereix la carretera de primer ordre.

Però el cas és que ja fa temps que no es parla més d'això.

¿Esperarem que una nova investida de les algües destrueixi el pont alludit, molt flac, i que quedi interceptat el trànsit?

TENGA CUIDADO CON LA FIEBRE

La febre anuncia sempre una enfermedad producida por un microbio. Este puede ser de la gripe, tifoidea, sarampión, escarlatina, viruela, erisipela, etc. En todos los casos basta tomar la Boisson Blanche del Abate Magnat para cortar de golpe la infección y de impedir la evolución. La Boisson Blanche destruye los gérmenes malos que se encuentran en la sangre. Solamente esta bebida detiene en algunos días y también en 24 horas las más graves infecciones. El frasco para hacer un litro de buena bebida, vale 3'20 en todas las farmacias y exija siempre la Boisson Blanche del Abate Magnat.

—PISO nuevo para alquilar, con agua, gas, electricidad, cocina económica, baño, vater, tres dormitorios, mucho sol y galeria. — Razón, Travesía Portal Nou, 2, pral.

AIGUA
Amer Palatin

LA MILLOR DE LES MILLORS AIGÜES DE TAULA.

Carbònica natural - Aperitiva Digestiva - Diurètica

DIPOSITARI GENERAL:
HOTEL D'ITALIANS
Ciudadans, 16 - Telèfon, 225
GIRONA

—ES VEN auto Citroën 5 H. P., 3 places. Raó: Casa Escatillar, Rambla Llibertat, 30.

—CORREDOR actiu es necessita per a la venda de les lletres "Lúmina". Adreçar-se al carrer de Figuerola, núm. 21-1.er, de 12 a 1 o de 6 a 7.

—MODISTA s'ofereix per a treballs a domicili. Encàrrecs a Pau Casals, núm. 5, segon, Girona.

TRIBUNALS

El Tribunal Provincial del Contenciós-Administratiu ha dictat autènticament clarant caducat el recurs contenciós-administratiu i caducada també la petició interposada pel procurador senyor Clurana en representació del senyor Francesc Barceló i Puig, contractista d'obres, veí de Ribes de Freser, contra acord de l'Ajuntament de l'esmentada vila i declaració consentits els acords per haver deixat transcorrer més d'un any sense iniciar el recurs del plet.

Carnet del radioient

RADIO GIRONA
Emissió de nit

- A les 19.—Obertura. Música seleccionada en discos.
- A les 20.—Música variada en discos.
- A les 21.—Hora oficial. Servei meteorològic.
- A les 21'05.—Concert de guitarra (flamenc), a càrrec del guitarrista aroní Ramon Serra: Malaguenyas Farruqa Tarantas Tientos y Marianas Colombianas Garrotín
- A les 22.—Fi de l'emissió.

Emissió del mati

- A les 11'30.—Obertura. Senyals raríssims pel carril·l. Retransmissió per mitjà de Radio Associació de Gran Gràcia, de Barcelona, de la conferència del Pare Laburu, sobre el ma: "Deures socials dels catòlics".
- Sobretaula de demà
- A les 13.—Música en discos.
- A les 14.—Hora oficial.
- A les 15.—Fi de l'emissió.

Emissió de nit

- A les 20.—Senyals horaris pel carril·l. Retransmissió des del Saló d'Actes de Casa Carles, d'aquesta ciutat de la primera conferència de les que integren el Cicle Quaresmal, organitzat pel "Grup Sant Narcís", la Unió Diocessana de Joves Catòlics, a càrrec del Dr. Josep Carbó, Canonge, Conciliari Diocesà d'Acció Catòlica, versant sobre fet de Lourdes. Llició apologetica pragmatisme moral".
- A les 21.—Hora oficial. — Música en discos.
- A les 22.—Fi de l'emissió.

RADIO BARCELONA

- 21.05.—Emissió a càrrec del baró Eduard Brito.
- 21.15.—Concert en commemoració del 250 aniversari del naixement de Joan Sebastià Bach, a càrrec de Cecepció Badia d'Agustí, soprán; Cecepció Callao de Sánchez Parra, contralt; Elisabet Coemans de Farràs, violi; Rosaura Coma, piano; Juli Jarque, violi; Esteve Gratafiata Domènec Sánchez Parra, baix i Gran Orquestra de Radio Barcelona. Direcció, mestre Josep Callas Ribó. (Aquest concert s'ha nunciat per a la nit del passat dia però, degut a una avaria ocorreguda a l'emissora del Tibidabo, calgué prendre'l, i novament fou assegurat per a avui.)
- U. R. MADRID
- 19.30.—L'hora agrícola: "Com es fa una espàllera", conferència per Antoni Esteban de Faura. Informació oficials agrícoles i forestals. "Viatge a les selves tropicals de Guinea guineana", conferència per Ferrer Nájera.
- 19.15.—Selecció dels actes que quinze de l'òpera de Gounod, "Faust" (en discos amb enllaç automàtic).
- 20.15.—Curset de conferències de l'Associació de Metges Puericultors "L'ensenyança de la Puericultura Espanya", pel Dr. Garcia del Dese.
- 21.00.—Recital de cançons pueriques, per Antoni Samy: "Sant des", "Fado de Lisboa", "Pastorals" (cançó); "Tomo e obligo" (tango); "Nao guero" (tango).
- 21.30.—Estampes radiofòniques de Marian Sánchez Palacios: "L'alt dia", amb intervenció dels artistes Pilar Munoz, Enric Guitart i, al piano, Pere de Lerna.
- 22.—Campanades de Governació.
- 22.05.—Sextet d'Unió Ràdio: "Ball de disfresses", "Els fantomes", "Tres melodies", "Les campanades de l'Ermita".
- 23.15.—Música de ball, transmesa des de "Lido", o retransmissió d'un teatre.
- TOLOSA 328,6 m.
- 18.45.—Orquestra. Operes: "Rienzi", "Aida".
- 19.10.—Aries d'operetes.
- 19.45.—Orquestra musette.
- 20.15.—Concert per duetistes.
- 20.30.—Orquestra vienesa.
- 21.—Concert: "Les germanes de tensia", Morell.
- 21.45.—Orquestra de saló.
- 22.—Melodies.
- 22.40.—Les dones en el regim fantasia radiofònica.
- 23.—El quart d'hora de l'orient.
- 23.15.—Orquestra de jazz.
- 23.35.—Fragments de pel·lícules.
- 23.45.—Recital d'acordió.

TRIADU
Gestor Administratiu
GIRONA i OLOT

SALO GRAN = VIA Avui dissabte i demà diumenge

Local dels grans èxits Aconteixement sensacional

DONA FRANCISQUITA

La enorme popularitat d'aquesta obra genuinament espanyola, el alt grau de perfecció a que ha arribat la producció nacional i els indiscutibles mèrits de tots els seus intèrpretes, entre els que es destaquen pel seu prestigi internacional, RAQUEL RODRIGO, MATILDE VAZQUEZ, ANTONIO PALACIOS i FÈLIX DE POMÉS, ens relleven d'elogiar aquesta pel·lícula, que

ha despertat en tot el món, una expectació sens precedents Música del mestre AMADEU VIVES.

CENTRAL PARK La pel·lícula més moguda i apassionant, desenrotllada en **CENTRAL PARK** Més acció, més emocions i més sorpreses que mai en la pantalla. Amb JOAN BLONDELL i WALLACE FORD.

REVISTA PARAMOUNT

TRIADU
Gestor Administratiu
GIRONA i OLOT

ESTADI DE VISTA ALEGRE
CAMP DEL GIRONA F. C.

Diumenge, dia 24 i Dilluns, 25

GRANS PARTITS DE FUTBOL INTER-REGIONALS

LEVANTE F. C.

DE VALENCIA

CAMPIÓ DEL GRUP MANCOMUNAT LLEVANT-ANDALUSIA

Girona Futbol Club

FUTBOL

Per diumenge i dilluns jugarà a l'Estadi de Vista Alegre el Levant F. C., campió del Grup Mancomunat Levant-Andalusia. Va guanyar en dit campionat al Sevilla a tots dos camps; al Betis; al Valencia i l'Hèrcules, i recentment va guanyar el Sabadell, sots-campió regional, per 3 a 0. També va batre al Gimnàstic F. C. per 5 a 0. Donem compte de l'historial del Levant en aquesta temporada, per tal de donar un detall més exacte de la seva actuació es donguí compte que es tracta d'un equip de vàlua i, per tant, prometedor de dues tardes bones de futbol. Que ha despertat espectació la visita del Levant a Girona, solament ho demostra la gran quantitat de localitats demandades actualment. Esperem que el públic sabrà correspondre l'esforç de la Junta Directiva per fer venir equips de molt cost, però indiscutiblement de vàlua esportiva. L'equip que el Girona arrencarà d'aquí se sap, ja que solament s'han contractats jugadors.

Es vendran localitats al "Bar Municipal" i al local social, baixos.

Més de la promoció catalana

Avui, a les deu de la vetlla, es decidirà definitivament per la Catalana a aquest afer del qual tant s'ha escrit i tant s'ha parlat. El Girona, de totes maneres, té un acord de revisió presentat a la Nacional per si s'acorda fer la promoció del 1922. És d'anotar en la forma que s'han contractat els clubs de la província; tots han posat al nostre costat, per entendre que és una injustícia que volen pagar al Girona. D'altres, però, no són tots. El Palafrugell F. C. ha negat rodonament el seu vot al Girona. Influenciat pel delegat Rius, que en altres temps, entre ell i la Federació, l'havien aforat ara es revenja del Girona mirant d'enderrocar-lo. És tot el que vol i els agraria a la Junta del Palafrugell. I és, actualment, ja estan ensorrats futbolísticament parlant; el Girona encara té molt de camí a córrer. Cal, però, recordar-se del greuge infligit pel Palafrugell F. C. i declarar-li el boicot per sempre, sigui qui sigui que regeixi els destins del futbol gironí. El que ha fet la Junta del Palafrugell F. C. i en Rius —no l'afició esportiva de Palafrugell— no té explicació. Cal recordar-ho.

XAVI

La U. E. Blanes s'interessa per Jordà, jugador del F. C. Català

Tenim referències de que la U. E. Blanes ahir envià un delegat a la nostra ciutat per tal de parlar amb Miquel Jordà, jugador del F. C. Català, i li determinades proposicions per ingressar a les files de l'esmentat club costeny. Degudament informats del cas, sabem que per ara, el notable interior dretà "catalanista", no té intencions de canviar de club, puix que dintre els elements que integren el F. C. Català compta amb grans simpaties i fermes amistats, a l'ensens que està satisfet dels bons tractes rebuts per part de la seva directiva. Ho celebrem, ja que el F. C. Català, amb la seva baixa, hauria perdut un dels seus valors més entusiastes.

El F. C. Català a Portbou

En el partit amistós que demà deu jugar el F. C. Català a Portbou contra la S. D. Costa Brava, hi desplaçaran els següents jugadors: Florença, Bosch, Ben, Dabau, Fernández, Trias, Agustí, Jordà, Norat, Pol II, Rodríguez i Escatllar. Se sortirà a un quart d'una en punt,

de les Voltes d'en Rosés. Preu del viatge, 4 pessetes.

G. E. I. E. G.

La sortida per la cursa ciclista de demà es donarà a dos quarts d'onze a l'Avinguda del 20 de Juny, davant els tallers Citroën, seguint per la Gran Via, Plaça Correu, Pont de La Força, Plaça de l'Alcaldia, Plaça de Girona, Plaça Marqués de Camps (11'30), Riudellots, Cassà, i arribada a dos quarts d'una a la Plaça del General Marvà davant la casa Cicles Ciurana.

Els corredors és necessari que siguin a la sortida mitja hora abans per tal de recollir el dorsal i organització.

Queda terminantment prohibit als motoristes seguir-los i apropiarse per cap motiu als corredors.

La U. S. Cassà a Salt

Demà, diumenge, es desplaçarà a Salt l'equip cassanenc per a jugar un partit amistós contra la J. E. Jovent d'Ara, arrencant l'equip que el passat diumenge va guanyar al Lloret S. C. o sigui: Duran, Bosch, Armangué, Pedro, Borset, Vila, Negre, Pasqual, Juncà, Pi, Anglada.

S. C. Lloret 1—U. S. Cassà 3

Dimarts proppassat dia 19, l'equip de la U. S. Cassà es desplaçà a Lloret de Mar per a celebrar un encontre amb el primer equip d'aquella població.

La U. S. Cassà arrencarà el següent equip: Duran; Bosch, Armangué; Pedro; Borset, Vila, Negre, Pascual, Pi, Juncà i Anglada.

Fou un partit molt migurat, en el qual escassejaren les jugades d'interès. No obstant en el transcurs de la primera part es pogueren apreciar algunes bones combinacions per part de la U. S. Cassà, a càrrec de la seva davantera, admirablement secundada pel mig-centre Buset.

A la segona part el joc decalgué molt, resultant avorridíssim, tant, que l'àrbitre, fent-se càrrec de la situació donà per acabat el partit quan encara mancaven uns quinze minuts de joc.

Els gols foren marcats, pel Cassà, Pi (2) i Pascual. El del Lloret, fou marcat d'un penal.

El millor dels vint-i-dos, indiscutiblement fou Buset, el qual realitzà magnífiques jugades tan a l'ofensiva com a la defensiva. Dels restants, bé la defensa Bosch i Armangué, i de la davantera sobresortí Pi, ben secundat pels restants. Del Lloret, ens agrada la defensa esquerra i mig-centre.

E. G.

Demà la U. S. Girona a La Bisbal

Com es recordarà, el proppassat diumenge contendiren a la capital empordanesa els prestigiosos primers onzes de la U. S. Girona i U. S. Figueres. En l'esmentat encontre guanyaren rotundament els de la Unió Sportiva, com era d'esperar. Per a demà, dia 24, la popular Unió Sportiva Girona o sigui l'onze dels imborrables records, es traslladarà a La Bisbal per a contendre amb l'onze d'aquella ciutat, essent l'encontre de la màxima sensació, ja que és el primer desplaçament de la Unió Sportiva Girona al renaixut cercle, després d'ésser els ja oblidats, antics competidors. Per consegüent, s'organitza per a demà una excursió a La Bisbal al preu de 3'20 pessetes anada i tornada. Sortida a la 1'45 de la tarda del Bar Sport de la Plaça de la República. No hi manqueu; que tothom hi col·labori. A La Bisbal els jugadors Puigdevall; Pellecer, Dalmau; Clarà; Estrach, Ruiz, Gimbernat, Soler, Subils, Mellado, Verdager, Murguiondo. El dia 31 la U. S. Girona es traslladarà a Besalú epr a celebrar un animós encontre.

WROOCK

Máquina vainicas «Singer» seminueva garantizada, vendese baratísimo.

Blau. Rio 18. — MADRID.

PER TELEFON

SERVEI DE L'AGÈNCIA FABRA I DELS NOSTRES CORRESPONSALS

BARCELONA

POLITICS DE VIATGE

Barcelona, 23.—Procedents de la capital de la República han arribat els senyors Sbert, Trabal, Aragay, Vidal i Guardiola, Sunyol i Salmon.

ARRIBADA D'UN GENERAL

Barcelona, 23.— El general López Ochoa ha arribat de Madrid.

CONSELL DE GUERRA

Barcelona, 23.—S'ha vist un consell de guerra contra Maria Pérez Rodríguez, la qual, el dia 20 de juny de l'any 33, es barallà amb un altra dona, i en acudir-hi la guàrdia civil va agredir a la força pública, lesionant un guàrdia.

El fiscal ha demanat la pena de 12 anys de presó.

La processada està compresa en la llei d'amnistia de l'any 34.

ENFONZAMENT DEL PAVIMENT D'UN CARRER

Barcelona, 23.— En el carrer de Corts, cantonada a la Rambla de Catalunya, s'ha enfonzat el paviment en una gran extensió, no havent-se registrat desgràcies personals.

Miraculosament, han resultat il·lesos els ocupants d'un automòbil propietat de Lluís Ferrer, que en aquell moment acabava de passar per allí.

Tampoc el vehicle ha sofert cap dany.

EXPEDIENT QUE PASSA A AUDITORIA

Barcelona, 23.—L'expedient instruit pel capità Santiago pels successos del carrer de Provença, ha passat a Auditoria.

EXTREMISTES DETINGUTS

Barcelona, 23.—La policia ha donat una batuda per la barriada d'Horta, en el grup de cases barates, i ha detingut cinc individus de significació extremistista.

DETENCIO DE DOS AGENTS DE NEGOCIS

Barcelona, 23.—Han estat detinguts dos agents de negocis acusats d'haver estafat trescentes pessetes a uns industrials sota promesa de lliurar-les a un funcionari de l'Ajuntament, perquè no els obligués a tancar els seus establiments.

PRESA DE POSSESSIÓ

Barcelona, 23.— Ha estat confirmat en el seu càrrec l'enginyer cap d'obres públiques senyor Tomàs Riera, el qual s'ha possessionat avui del seu càrrec.

NOVES DECLARACIONS DEL SR. PORTELA

Barcelona, 23.—Aquest migdia quan els periodistes es trobaven en el despatx de la Presidència de la Generalitat, el senyor Portela estava celebrant una reunió amb la ponència nomenada per a remeiar l'atur obrer.

Acabada la reunió de referència, el senyor Portela ha conversat amb els periodistes.

Els ha dit, primerament, que havia rebut la visita de l'alcalde senyor Pic i Pon, amb el qual ha conversat sobre varis assumptes amb l'esperit d'estreta col·laboració que és necessari per a encaminar degudament les actuacions oficials a Catalunya.

Després ha dit que havia rebut la visita de la senyora Mercè Güell, la qual li havia lliurat 500 pessetes pels guàrdies ferits en el carrer de Provença.

També el senyor Jover Nonell li ha lliurat 1.000 pessetes pel mateix fi, obsequi dels fabricants de l'Alt Llobregat.

Ha afegit el senyor Portela que ahir el visità el senyor Joan Antoni Güell, el qual li parlà de la reunió celebrada per l'Acadèmia de Belles Arts a l'objecte d'instalar en un major decòrum aquesta entitat de tan forta intel·lectualitat per a la vida catalana.

En la reunió que acabo de celebrar —i que vostès ja n'estan assabentats, ha proseguit el senyor Portela— amb la ponència encarregada de realitzar obres per atenuar el greu problema de l'atur obrer, he pogut comprovar amb el gran zel que treballava dita ponència.

Després el senyor Portela ha dit als informadors que els seria lliurada una nota dictada per ell.

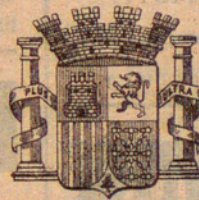
Un periodista li ha preguntat altra vegada quan efectuarià el seu viatge a Madrid. Com sigui que aquesta pregunta se l'ifa diàriament, el senyor Portela ha contestat:

—No en sé res d'això. Cal posar-se d'acord amb la realitat que exigeixen les coses d'aquí, cada vegada més urgents i més greus, i que concentren tota l'atenció, encara que el primer es tracti d'alguna cosa transcendental que afecti a Catalunya. De totes maneres, poc a poc tot es va solucionant i es salven alguns problemes tan vius com l'acusació de les Corts contra el senyor Azaña.

Finalment, preguntat si dilluns era un dia festiu, el senyor Portela ha contestat que degut a què es tractava d'una festa de guardar, havia resolt que a la Generalitat no es treballés, perquè qui vulgui pugui complir amb els seus deures religiosos.

DEMANANT NOUS MERCATS PELS PEIXETERS

Barcelona, 23.—Una comissió de ve-

CORTE SISTEMA MARTI Método Universal

Las aspirantes a profesoras de corte que deseen matricularse en dicho ramo de enseñanza deben hacerlo bajo este inmutable sistema, el único para la cultura Nacional del vestido femenino. Soliciten el nuevo programa y hoja de condiciones en el Instituto Central, Paseo de Gracia, 42. Barcelona, o a las profesoras de corte Sistema Marti, debidamente autorizadas.

Buckeye incubadoras y criadoras

AGENTE DE VENTAS

Granja Paraiso Arenys de Mar (Barcelona)

nedors de peix ha interessat del senyor Pic i Pon la construcció de tres nous mercats, prestant-se ells a finançar les obres.

MADRID

LES TASQUES PARLAMENTARIES

Madrid, 23.—El proper dimarts en el saló de sessions del Congrés serà portada una fórmula per a resoldre el plet alcohòlic.

Es tracta de concedir una autorització al ministre d'Hisenda perquè en ordre de prevalidació decreti certes mesures que tendeixin a revaloritzar els articles vitivinícoles.

Es creu que aquesta fórmula serà acceptada per la majoria parlamentària. S'assegura que la setmana parlamentària començarà també amb la discussió del projecte de reforma del Tribunal Suprem, que es creu haurà ja acabat per aleshores la comissió parlamentària.

EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Madrid, 23.—Aquest matí, el President de la República ha rebut en el seu despatx oficial una copiosa audiència.

EL DIA DEL PRESIDENT

Madrid, 23.—El President del Consell de Ministres senyor Lerroux s'ha passat el matí en el seu despatx oficial. Ha rebut varies visites, entre elles la de l'Inspector d'Auditories, senyor Onofre Sastre, i la de l'ex-ministre senyor Cantos.

El queha cridat més l'atenció dels reporters, he stat la visita que el senyor Gil Robles ha fet al senyor Lerroux. L'entrevista ha durat llarga estona. A la sortida, el senyor Lerroux s'ha negat rodonament a fer cap manifestació als periodistes sobre l'esmentada entrevista amb el líder de la C. E. D. A. Ha afegit que per motius de discreció, fàcilment comprensibles, no podia dir res sobre el particular, ja que es comprendria fàcilment que el tractat en la visita no era matèria no oficial.

Finalment, el senyor Lerroux ha manifestat que en el Consell de Ministres del dilluns, Consell extraordinari que se celebrarà al Palau Nacional, el ministre de Justicia informaria sobre la situació de les sentències darrereament dictades pels tribunals militars i que es troben en el Suprem per al seu superior estudi.

EL MINISTRE DEL TREBALL

Madrid, 23.—Amb motiu de celebrar la seva onomàstica el ministre del Treball, senyor Anguera de Sojo, els empleats del seu Ministeri li han ofert un magnífic joc de tè. Amb aquest motiu, s'ha celebrat en el Ministeri una petita recepció dintre l'intimitat. S'han canviat els discursos de rigor. El senyor Anguera de Sojo ha dit que tenia d'agrair profundament la magnífica col·laboració que li venien prestant tots els empleats del Departament. Ha afegit que un dels seus propòsits des que prengué possessió del Ministeri, fou la reorganització de plantilles, a fi d'equiparar-los als empleats dels altres Ministeris; cosa que és d'estricta justícia.

EL SR. LERROUX I LA GUERRA

Madrid, 23.— El senyor Lerroux, contestant a l'enquesta que fa un diari madrileny sobre la guerra, ha dit que Espanya devia realitzar el paper que té assignat dintre de la seva situació geogràfica, procurant conservar en un futur conflicte una neutralitat voluntària, dignament defensada.

ESTRANGER

CARNERA SIGNA UN CONTRACTE PER A BOXEJAR

Nova York, 23.—El boxador Primo Carnera ha signat un contracte per a celebrar un matx de boxa amb el pugilista negre Joe Luis, el dia 19 de maig proper.

SUBSCRIPCIÓ:

Girona, 9 pts. mes, i comenques, 6 pts. trim. — Resta Espanya, 12 pts. sem. Gibraltar, Portugal i América, 32 pts. any. — Països U. Postal, 42 pts. any. Altres països, 60 pts. any.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS: PREMSA, 4 i 5. — TELEFON 121 — GIRONA

OBSERVACIONS:

Tota la correspondència al Director. Dels escrits publicats en són responsables els autors. — No es tornen originals. — Anuncis, reclams, retalls i esqueles segons tarifes.

GUIA DEL COMERÇ, INDÚSTRIA I PROFESSIONS DE LA CIUTAT

ARTICLES SANITARIS

Lavabos - Waters - Banyers
RAMON MULLERAS
Pl. S. Francesc, 10 - GIRONA

AUTOMÒBILS

Camions "International" i Camions "Berliet Diesel"
Recanvis per a varies marques
JOSEP PERICH
Rutlla, 3. — Telèfon, 74

RESERVAT

AUTOMÒBILS I CAMIONS

JOSEP FORNÈ
Alvarez de Castro, 3

Autoómnibus RUIZ

Enderrocades, 21
Telèfon, 316

AGENT: B. S. A.

JOAN CIURANA
Successor de A. ALIU
Motos d'ocasió. — Cicles Especial Ciurana, Royal Clem, Orbea.
Rambla Verdague, 16. Telèf. 130. GIRONA

RESERVAT

BANC

A. CLARA TURÓN
Banquer autoritzat pel Consell Superior Bancari.
Cupons - Valors - Canvis - Girs
Plaça República, 4 - Telèfon, n.º 28
GIRONA

BANCA ARNÚS

Banca - Borsa - Cupons - Valors.
Càmera acurassada - Compartiments
20 ptes. l'any - Llibretes estalvi 3 1/2 anyal. — Ciutadans, 5 - Telèfon, 88

BANC HISPANO COLONIAL

OFICINES PROVISIONALS:
Progrès, 18 — GIRONA

BANC URQUIJO CATALÀ

CAPITAL: 25 MILIONS DE PTES.
AGÈNCIA DE GIRONA
Direcció Telefónica i Telefónica
«Caturquijo» — Telèfon, 274

BANC COMERCIAL DE BARCELONA

Valors - Canvis - Girs - Cupons.
Llibretes d'estalvi - Tota mena d'operacions bancàries. Ciutadans, 12
Telèfon, 216 — GIRONA

BASARS

Magatzems «EL FARO»
Sastreria. - Camiseria. - Gènere de punt. - Confeccions.
Pl. República, 12 - GIRONA

CAFÈS I BARS

Cafès Cornellà
Telèfon, 321 - Girona

SAVOY CAFÈ - BAR

El predilecte de les persones de bon gust.
CARRER PROGRÈS, 3

CAMISERIES

ARXER CAMISER
Corbateria. - Gènere de punt.
Mitges i mitjons "Ferro"
Especialitat camises a mida.
Progrès, 27. — Telèfon, 369

CENTRES D'ESPECÍFICS

CENTRE D'ESPECÍFICS "RIBAS"
UNIC A GIRONA
Extensíssim catàleg d'específics nacionals i estranger. Aigües minerals.
Plaça de les Castanyes. — Telèfon, 144

CONSULTORIS

Doctora R. Capillas de Vicens
MEDICA-DENTISTA
Plaça Marqués de Camps, 1.2.º
Pròxima apertura

ESPECTACLES

Teatre ALEBNIZ
El local dels grans espectacles i del públic de bon gust.

FÀBRQUES DE GALETES

Galetes Vilardell
La Rodona (Girona)
Telèfon, 349

GALETES PLAJA

LA GRAN MARCA ESPANYOLA

FARMÀCIES

Farmàcia, Drogueria, Perfumeria i Centre d'Específics
DR. SAGRERA
Cotons, benes i gases. - Ortopèdia general a preus de fàbrica. - Pajada del Pont de Pedra, núm. 2. Girona.

Farmàcia Murtra
Preparació de fórmules amb medicaments garantits.
Específics de totes menes.
Anàlisi — Articles d'ortopèdia.
Rambla Llibertat, 18 - Telèfon, 10

FARMÀCIA RIBAS
S'IMPOSA SEMPRE
Plaça de les Castanyes
Telèfon, 144

FERRETERIES

RESERVAT

GESTORS ADMINISTRATIUS

AGENCIA ADMINISTRATIVA - COMERCIAL
JOAN TRIADÓ MITJÀ
Girona: Plaça Sant Francesc, 18. Telèfon, 127
Olort: Plaça P. Ferrer, 6 - Telèf. 24

HOTELS

Peninsular Grand Hotel
Recentment inaugurat. - Unic amb ascensor. - Cambres amb bany. - Telèfon 101. — Girona

MAQUINÀRIA

RESERVAT

MATERIALS PER A CONSTRUCCIÓ

JOAQUIM COLOMER
CARRERERA BARCELONA, 7 I 9
Mosaics perfeccionats. — Rajoles de València en dibuixos i en blanc.

JOSEP CARRERA
Materials de qualitat
Ciment ràpid - Ferros, Calç Volcànica, Guix de Màia, Portland, Landfort i Valcarca, Lent «Torre»
Correspondència: Passeig Devosa 29
Magatzem: Güell 52
GIRONA

METGES

BOSCH MASGRAU J. M.º
Tisiòleg de l'Hospital de les Comarques gironines. - Medicina general. Malalties del Cor i Pulmons.
Consulta d'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda
Plaça de l'Oli, 2 pral. - Telèfon, 251

Dr. Salvador Vives
Ex-Metge Director del Sanatori Martí i Julià, de Salt
MALALTIES NERVIOSES
Consulta: Dissabtes de 10 a 1 i de 3 a 5
Diumenges de 10 a 1
Carrer Pau Casals (abans de S. Francesc), 9 (A Barcelana: Casp, 88, Telèfon, 52.178)

J. M.º Butiñà Guimerà

Metge cirurgià. - Medicina general. - Malalties de l'aparell digestiu. - Hores de consulta: De 11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda. - Contractes per iguals. - Carrer de les Hortes, 18, 1.º, 2.º. - Telèfon, 145.

DR. DAUSA

Radiòleg de l'Hospital de les comarques Gironines.
Raigs X - Ràdiu - Radioteràpia profunda - Radiografies.
Plaça Marqués de Camps, 15, 1.º
Telèfon, 137

DR. JOSEP M.º MASSA SERVITJA

Especialista de les malalties de l'aparell genit-urinari. - Cap del servei d'urologia i veneri-sifilografia de l'Hospital de les comarques Gironines
Nort, 7 - Telèfon, 245

DR. CASTANY

Metge Director del Sanatori Martí Julià, de Salt.
Especialista en malalties nervioses. Consulta a Girona: Dimarts i Dijous de 3 a 7 de la tarda. Dissabtes i Diumenges de 10 a 1 del matí.
PROGRÈS, 21

MOBLES

J. FERRER

Dormitoris. - Menjadors, etc. - Ultims models a preus mai vistos. - No compreu sense consultar els preus d'aquesta casa. - Gran descompte per els nuvis.
Carme, 19 - GIRONA

SERRALLERIES

RAMON CADENAS
Cerralleria - Obres - Ornamentació - Soldadura elèctrica - Mobles de traç modern amb tub d'acer de mínim pes.
Telèfon, 375. Davant Estació Sant Feliu. — Girona.

NOVETATS PER A SENYORA

CASA REXACH
EXTENSES COL·LECCIONS LLANERIA
PRIMAVERA 1935

ORTOPÈDIES

R. TORRENT
Practicant en Medicina i Cirurgia
Ultònia 17, 1.º, 2.º - Telèfon 469
Visita de 1 a 3 i de 6 a 8
Injeccions Subcutànies. - Hipodèrmiques. - Endovenoses. - Sueros. - Vacunes. - Lavatjes, etc. etc.

RÀDIO

Ràdio Girona

Emisora E. A. J. 38
Força, 8. — Telèfon 320

Electricitat i Subministres
Magatzem de material elèctric. - Instal·lacions i reparacions. - Agència exclusiva de Ràdio Telefunken, Bombes Bloch i Neveres Siemens.
Abeuradors, 5 - Telèfon, 41 - GIRONA

PHILIPS

Aparells de ràdio, amplificadors p r a balls, places de braus, teatres, etc., microfons, altaveus, bombetes.

"CASA HERPU" P. GIRBAU
Rda. Dr. Robert, 35, 1.º - Telèfon, 201

"CLARIÓN" radio
98% de puresa de tonos
Es el receptor de qualitat i no de competència. Informar-se per los que ya lo disfrutan y lo han adquirido en
LA INDUSTRIA ELÉCTRICA
Ciudadanos, 11. — GIRONA

REPARACIONS

Ràdio Univers. — Manuel Pla
«Ràdio Univers». El primer taller de reparacions de Ràdio a Girona. Treball garantitzat i perfecte. El millor servei de Ràdio el trobareu a aquesta casa. - Plaça Marqués de Camps, 1. Telèfon 352.

SASTRERIES

QUINTANA
Sastreria i Camiseria. - Casa especialitzada en articles del ben vestir.
Plaça Castanyes, 5. - Girona.

TINTORERIES

"ELS MIL COLORS"
La més important de les Comarques Gironines
Dols i encàrrecs a les 6 hores. Tallers: Pedret, 3. Casa Central: Rambla, 3. Sucursal: Progrès, 31. - Despatx: B. Carreres Peraltas, 8
Telèfon, 371

TRANSPORTS

EXCURSIONS
MAGNÍFICS AUTOCARS
«NISSO»
- BÀSCARA

VARIS

INDÚSTRIA MODERNA DEL PORT
Fàbriques de Llonganisses i Conives. Productes "Mireya".
JOAQUIM SOLE
Oficines: Carretera Barcelona
Telèfon, 325

La Industrial Gerundense

Metal·listeria. - Galvanoplàstica.
Tota mena de cromats.
Antoni Magaldi Filizola
Ronda Ferran Puig, 9 - Telèf. 26

Viatges Marsans, S.A.

Sucursal de Girona
Plaça Sant Francesc, núm. 18
Telèfon, 127

Tapon Corona «RAPID» y Variedades, S. A.

CASA CENTRAL Y FABRICA.
Palau Sacosta. - Telèfon, 361
Apartado, 14. - GIRONA

FABRICA DE LLONGANISSES

Joan Serra Sabadell
Exportació a Provincies
Barcelona, 11 - Telèfon, 255 - GIRONA

VETERINARI

Ramon T. Saura
Carrer Sant Joan Bta. La Sala núm, 50, 1.º, 2.º, tocant al taller. - Dalmau Carles Pla

ADROGUERIA

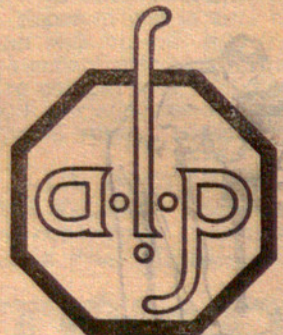
SAGRERA
LA QUE VEN MÉS BARATO
COMPROVEU-HO I EXGIU-HO
PUJADA DEL PONT

RESERVAT

VINS I LICORS

Licor DRINKGOD.
Anis L'AGUILA
Fill de Níco au Regàs
GIRONA

Cofac «FAMOSO»
Jerezquina «SALUD», selecte aperitivo, poderós reconstruït.
Marques de Hoya
JEREZ

JOSEP M.º PLA

Farmàcia - Centre d'Específics

SERUMS - VACUNES - INJECTABLES
APÒSITS SANITARIS

Carrer Progrès, núm. 4 - Telèfon, 410

TEMAS SOCIALES

La madre Universidad

Recordamos de un nuestro profesor, que al acercarse a él un alumno, su-

Decimos esto después de haber leído detenidamente el discurso del Dr. Gallart, titulado "Como debe for-

Es necesario que el profesor sea un verdadero padre intelectual de sus alumnos, si se quiere obtener el fruto conveniente.—viene a decir dicho ilustre médico—, y añade: "Si los profesores nos imponemos tantos sacrificios para la formación de buenos alumnos, es justo exigir de ellos, to-

Hacer renacer el cariño a la ciencia, solamente se conseguirá con una actividad intensa y delicada del Es-

Hay que dotar a los profesores de una independencia económica para poderles exigir un abandono total de otra actividad que no fuera la enseñanza. Pero se precisa también, indiscutiblemente, una selección de alumnos que sepan ser libremente dis-

cansancio al profesor a través de todos los intrincados problemas de la ciencia, y aun muchas veces servir de guía, con sus iniciativas personales, en los trabajos eminentemente prácticos que les sean encomendados por sus profesores.

Tal y como está orientada hoy día la vida universitaria, esto es imposible de conseguir. Mientras un profesor tenga que serlo a la vez de más de trescientos alumnos, será en vano cuanto se pretenda hacer en este sentido. No es posible que un catedrático de Facultad pueda atender debidamente a más de treinta alumnos.

Por otra parte, es necesario inculcar a nuestra juventud, que solamente tras largos esfuerzos, privaciones y sacrificios, se logra obtener una mediana cultura profesional y científica. Y que una vez alcanzado un título universitario es cuando verdaderamente comienza una titánica lucha por la vida, que hace renegar muchas veces de la decisión adoptada a los quince años, quizás por unos padres, que aun guiados de la mejor intención, pretendieron mejorar la posición social de sus descendientes, llevados de un noble estímulo de superación, y empujaron a unos hijos que carecían de condiciones para ello, a unos estudios superiores, haciendo de ellos unos parias de la intelectualidad, cuando pudieron haber logrado para sus hijos una mayor libertad social y económica, orientándolos a otras labores, sino tan elevadas en el orden intelectual, si tan dignas de respeto, y casi siempre más productivas que estas a que se dedicaron, preocupándose sobre todo, de darles una espléndida educación moral y cívica, base del bienestar nacional y del respeto mutuo necesario más que nunca en la moderna civilización.

Hoy se hace médico, se hace abogado, todo aquel que se matricule en el primer año de las respectivas Facultades. Si acaso, un cinco o un diez por ciento, tardan a serlo un año o dos más que sus compañeros de promoción. Todos después logran el título y son un grupo más que viene a enrarecer la atmósfera médica, por ejemplo, cuya clase se ve amenazada de una inminente y mortal asfixia.

El Estado les exigió un esfuerzo intelectual, y un mayor esfuerzo económico —lo que gastaron, y lo que dejaron de ganar en trece años de estudios— y como recompensa, les otorgó un título que, desgraciadamente, no les sirve sino para lucirlo en el despacho, si es que por agobios económicos no han tenido que vender el de sus ascendientes.

El Estado debe purificar el ambiente de la Universidad, que, maternal, acoge bajo su manto a todo aquel que a ella se acerca, siendo así que muchos de los que lo hacen, no han sentido jamás el deseo de ser sus nobles hijos.

Cuando leemos en la Prensa que en los revuelos estudiantiles se mezcla-

ron elementos extraños, pensamos que esos elementos extraños están mezclados de continuo entre los escolares, y que hoy la mezcla ha llegado a tal extremo, que los extraños, los raros, son realmente los que sienten el espíritu estudiantil y laborioso. Los demás son en una mayoría aplastante, y constituyen el núcleo que determina los movimientos escolares, mal llamados de este modo, puesto que nunca la escuela los fomentó.

Es el Estado español el obligado a que esto termine, exigiendo a los alumnos esas condiciones que el doctor Gallart califica de indispensables, y otorgando a los que las poseen, al terminar su paso por la madre Universidad, una auténtica validez de sus costosos títulos. Todos estos problemas, y otros muchos, quedarían resueltos radicalmente con una limitación forzosa de plazas de alumnos en las Facultades.

DR. LOZANO BORROY
Palamós, marzo de 1935.

DR. ECKENER
Comandant del "Graff Zeppelin"

EL "GRAFF ZEPPELIN" HA RECORREGUT JA UN MILIÓ DE QUILÒMETRES

En retornar del seu últim viatge a América del Sud, passant per França, el dirigible "Graff Zeppelin" navegà el seu milionèsim quilòmetre. Divuit tripulants de la formidable aeronau, han recorregut ja un milió de quilòmetres, xifra no aconseguida fins ara per cap altra, puix equival a vint-i-cinc voltes al voltant del món.

La millor prova de la importància que la navegació aèria ha adquirit des que comença a prestar servei el "Graff Zeppelin", —l'11 d'octubre de 1928—, ho donen les xifres dels transports que ha realitzat. En total, ha portat a cap 423 viatges, 90 dels quals foren trans-

UN CENTENARIO MAS

Don Alvaro o la fuerza del sino

El día veintidós de este mes de marzo, se ha cumplido un siglo del estreno, en Madrid, en el teatro del Príncipe, de "Don Alvaro o la fuerza del sino", el famoso drama romántico del Duque de Rivas.

Llega esta obra a su primer centenario, coincidiendo con la ferviente reanudación de apoteósica admiración y pleitesía a Lope de Vega. Es probable que tal coincidencia haga olvidar la celebración de un acontecimiento de tan gran trascendencia como el que supone la iniciación briosa del romántico español; como si la Fatalidad, la inexorable deidad griega, hubiera cercado de un resplandor deslumbrante al Fénix de los Ingenios —brillo que hasta su mirada lo despedía, al decir de sus apologistas contemporáneos—, que impidiera acusar su relieve a figura alguna junta al elegido de los dioses. Del influjo de tan cruel y despiadado don, algo podría hablar, si viviera, aquel desgraciado alcahalero de sonrisa amarga como la tuera, que se llamó Cervantes.

Pocas figuras de la literatura sufrieron más radical evolución que el cordobés autor de "Don Alvaro". Su ágil camnar por los artificiales prados y forestas, en los que Filis y Amarilis dejaban oír las azucaradas y ramponas meopeas de sus rabeles, o ante las perspectivas de una teatralidad de tapiz Le Brun, donde los héroes mitológicos de casco arbitrario y clamido enconfitada de cañutillo y lentejuela, decían altisonantes y enfáticos parlamentos, le hizo desembocar en la vida, en sus pasiones ásperas y humanas, expresadas con

oceànics, en 9.815 hores de navegació, transportant uns 27.700 passatgers, més de cinc milions d'envios postals i una càrrega superior als 42.000 quilos, senser haver sofert cap accident.

Contra tota classe de dificultats meteorològiques, i malgrat els obstacles que li han oposat els diferents climes, el "Zeppelin" ha mantingut sempre el seu itinerari. El temps de 72 hores, previst en un principi per al trajecte Friedrichshafen-Pernambuco, en molts viatges fou quelcom més reduït.

A mesura que el nombre de passatgers augmentava, hom pogué reduir els preus dels passatges. En 1929, un viatge transatlàntic en el dirigible, costava 8.400 marcs. Ara, reduït aquell import en gairebé el vuitanta-cinc per cent, pot anar-se amb el "Graff Zeppelin" des de Friedrichshafen a Río Janeiro, per 1.500 marcs.

el verbo cálido que escapa por la boca como un chorro de vapor ardiente producido por el quemar de la sangre en las venas, sin que la belleza de la frase ni la expresión y limpieza de la imagen, empequeñezcan ni almbaren el pensamiento; del mismo modo que no le quita flexibilidad, dureza ni viril fisonomía a la espada, las incrustaciones de oro y plata de su hoja.

La impresión recibida por el buen público de la entonces Corte, estragado por largos años de chupetear el empalagoso caramero cuyo principal recetante fue Boileau, no fue, ¡claro está!, de la intensidad de la causada en París por el prólogo de "Cromwell" y mucho menos por el veto a "Marión de Lorme", pero aunque no estuviera aquella noche del veintidós de marzo de mil ochocientos treinta y cinco, en el teatro del Príncipe, Gautier chillando como un energumeno, si la sensación fué suficientemente grande para que los espectadores comprendieran que bajo los tacones de las botas del indiano bizarro, donde las espuelas sonaban a triunfo, quedaba hecho añicos, un mundillo de figuras de pasta cuajadas de arrumacos y purpurinas.

La representación de "Don Alvaro" (del que afirma Fitzmaurice Kelly es al Teatro romántico español lo que el "Hernani" del entonces vizconde Hugo, al Arte francés), reanudó, y he aquí lo providencial y misterioso de su coincidencia cronológica con el centenario de Lope de Vega, la tradición y la envidia del Teatro de nuestro siglo de oro, saltando, eso sí, bien recogida la española capa para no salpicarla, las pastoriles y estancadas lagunas que persistieron durante un siglo de inconcebible aberración estética.

Como ha sucedido con toda producción del ingenio que ha llegado a ocupar un lugar preeminente en la admiración humana, acerca del célebre drama romántico se han elaborado las más sutiles, y también las más peregrinas, exégesis, escudriñando, analizando, mirando y remirándolo en todos aquellos aspectos de la actividad de que es susceptible el espíritu; principalmente en aquello que puede rozar lo dogmático o confesional: desde el fatalismo griego, con la imprescindible apelación al "Edipo", hasta la más pura moral y ejemplaridad cristiana, pasando de camino por los arenales arábigos, a todo ha dado pábulo lo esotérico del "Don Alvaro".

Obra que tiene indudablemente en su abono, además de la universalidad de sus pasiones, de su significación histórico-literaria y de la belleza de su forma, sonoros versos dignos de Calderón o de Moreto, el ser eminentemente española. Suma y compendio de la fauna de esta península, que tiene topográficamente la forma de una piel de ternero, así como su dureza y tenacidad... a pesar de los pesares.

PEDRO BARRAGAN

Algunes de les instal·lacions de CINEMA-SONOR PHILIPS que funcionen actualment a Espanya:

Table listing cinema locations across various Spanish cities, including Cine Delicias, Cine Alhambra, Cine Coliseum, etc., in Madrid, Barcelona, Valencia, and other regions.

PER A DEMOSTRACIONS Y PRESSUPOSTS. ADRECEU-VOS A: CASA HERPU, P. Girbau RONDA DR. ROBERT, 35. - TELÈFON, 201 GIRONA

ELEGANCIES

Página de L'AUTONOMISTA

CRONICA DE LA MODA

Els primers models de primavera ja han aparegut i amb gran sorpresa veiem que en lloc d'una nova línia a seguir se'ns ofereixen dues, i per cert ben oposades.

Dues tendències completament distintes es destaquen en els trajes de tarda i nit; els trajes per al matí i de poca etiqueta mantenen la línia recta i bastant ajustada.

Pel moment, tenim dues noves siluetes; l'una, guarda amb tota fidelitat la línia estreta, ajustant el cos sense apretar-lo, amb senzillesa, permetent la llibertat de moviments; l'altra, pel contrari, serà molt ampla, abundants plecs formats des de la cintura fan que es perdi per complet la línia del cos; les mànigues, d'amplària exagerada, ens retornen la moda dels muscles amples, encara que amb forma molt distinta de les temporades passades.

En veure dos criteris tan diferents, la primera idea que se'ns ha ocorregut ha estat: ¿quina de les dues fracassarà?

Agrada una mica contemplar unes mànigues tan amples al costat d'unes senzilles ajustades (encara en resten bastants) i donen la sensació d'a-

quells capricis modisterils que moren als pocs moments d'haver nascut.

A pesar de tot, la línia estrictament recta segueix la seva trajectòria en les "chaquetitas" curtes, tres quarts i "vestés", que és el més indicat per a substituir els grossos abrics d'hivern.

Les primeres col·leccions d'entremesos porten gran profusió de detalls que, sens cap dubte, són la nota més simpàtica del moment.

Ornaments sobreposats, amb "pespuntes" que fan conjunt amb els trajes i jaquetes, ja siguin llargues o curtes; colls de molta originalitat, que donen la nota senzilla i alegre als trajes de llaneta i les bruses; **chorrer**s de teixit una mica rigid; amples cinturons d'antílop, xarol i cuir.

Les flors, com en totes les primeres, també juguen el seu paper; potsers amb una mica més d'acceptació aquesta temporada que les anteriors. Adornen molts dels trajes de tarda i nit, particularment les vores dels escots.

Aquests són els primers assaigs de la moda per a la primavera; més endavant ja veurem el que s'imposa a aquestes excentricitats que se'ns indiquen.

YVETTE

UNA NOVETAT
LLANA D'ANGORA
FILADA AMB METALL
La Moda
PLAÇA DE LA REPUBLICA, 13

FEMENINAS

La preocupació del atractivo

Gran número de mujeres jóvenes, cuando hablan de adquirir simpatía y atractivo, piensan que la adquisición de ellos se limita a ser agradable a las personas en cuyo círculo social se encuentran colocadas. Quieren ser, como si dijéramos, las preferidas de sus amigas y, en cuanto salen de ese círculo, se encuentran fuera de su centro, incómodas, llenas de cortedad. Esto se debe a que al adquirir esa "popularidad" dentro de un reducido centro de actividades sociales, no se preocuparon en lo más mínimo de adquirir una verdadera personalidad.

La mejor cura para esa cortedad es precisamente la experiencia que se consigue al tratar a toda clase de personas, de una cultura más o menos extensa, del hábito de comprender a los otros y adaptarnos a ellos, sin preocuparnos más allá de la cuenta por nuestra apariencia, en lo que a detalles se refiere.

Existen detalles que pudieran llamarse defectos físicos que, lejos de afligir a una mujer que posea personalidad, sirven para darle nada más que un toque de originalidad y simpatía. Una nariz muy larga o muy corta; una boca grande, u otra imperfección semejante, pueden convertirse, en poder de una persona poseedora de fuerte personalidad individual, nada más que un rasgo característico que en nada empaña su simpatía y atractivo.

Las mujeres muy jóvenes se preocupan demasiado por esos detalles. Algunas jovencitas pierden todo su aplomo porque son demasiado gruesas de acuerdo con la silueta de moda, o bien porque sus piernas son muy delgadas, o porque no tienen los cabellos de determinado color. En cambio, una mujer inteligente llegada a la madurez, sabe que no cuenta más que con determinados elementos para ser graciosa y agradable; aprovecha todas sus buenas cualidades físicas y pasa por alto aquellas que le son desfavorables, para hacerlas cada vez menos importantes. Y de este aplomo y seguridad en sí misma proviene principalmente el encanto de la mujer.

Será mucho pedir a una muchacha de diecisiete años que tuviera la personalidad de una mujer de treinta, pero sí puede escuchar este consejo: mientras menos piense en sí misma y más en los otros, tanto más agradable parecerá. Cada mujer está obligada a parecer lo que es a su mano esté, pero no lo está para corregir defectos físicos, a veces imposibles de remediar.

CARMENCITA HEAD'S

DONES CÈLBRES

LORA INGALLS

L'aviadora americana que vol batre el rècord damunt l'Atlàntic. En la nostra fotografia se la veu inspeccionant el motor de l'avió

PUDIN DE MERLUZA

Se cuece un kilo de merluza con sal. Después de cocida se le quita el pellejo y las espinas. Se cuece un kilo de patatas, se pasan por el prensa purés, se sazonan con sal, pimienta, un poco de tomate frito, pasado por el tamiz, y una cucharada de mantequilla de vaca, dos huevos bien batidos y se revuelve bien. En un molde untado de mantequilla y espolvoreado de pan rayado, se pone primero una capa de esta pasta a continuación la merluza y luego otra capa de esta misma pasta.

Se cuece al horno mediano y se sirve caliente, con una salsa de tomate por encima.

ELEGANCIA MILITAR

UNIFORME ORIGINAL

Heus ací un corneta de la guàrdia de Grècia "Evson", de gran gala. Aquest uniforme sols s'empra per a escortes d'honor i per a les grans solemnitats

Cultura física

Posición de partida: Las piernas separadas, el cuerpo flojo, sin contracción alguna; elevar el brazo izquierdo por delante hasta la vertical, quedando con la palma de la mano mirando hacia adelante. Movimiento: Simultáneamente, y a medida que el brazo izquierdo descende, lo más alto posible elevaremos el derecho echándolo hacia atrás, el cual ejecutará el descenso al igual que lo efectuó el izquierdo mientras éste a su vez se eleva de nuevo.

Este ejercicio debe ejecutarse rápidamente, aprovechando el impulso de la subida del brazo para llevarlo lo más atrás posible.

Se ejecutará de 10 a 25 veces, acoplando la respiración al ritmo del movimiento.

Posición de partida: Tumbada sobre la espalda, los brazos hacia atrás, las piernas bien extendidas y juntas.

Movimiento: Flexionar los muslos y las piernas todo lo posible, llevando las rodillas hacia el pecho. Extender las piernas verticalmente hasta que formen con el cuerpo un ángulo recto. Bajar lentamente, en dos tiempos, las piernas bien tendidas hasta que queden descansando en la posición inicial.

Este ejercicio se ejecutará de seis a quince veces.

Posición de partida: Tendida sobre la espalda, los brazos extendidos hacia atrás.

Movimiento: Incorporar el tronco, con los brazos extendidos hacia arriba, hasta quedar sentada. Flexionar el tronco hacia adelante, hasta tocar las puntas de los pies con las manos. Extenderse hacia atrás hasta quedar nuevamente en la posición de partida.

Repetir este movimiento de seis a quince veces.

Posición inicial: Tendida boca abajo, los brazos flexionados por detrás de la cabeza, apoyando las puntas de los dedos en la parte posterior del cuello.

Movimiento: Reaccionar vivamente la cabeza hacia atrás y hacia arriba, y al mismo tiempo los codos se echan fuertemente hacia atrás. Mantenerse en esta posición durante unos instantes y volver seguidamente a la posición de partida.

Repetir este movimiento de seis a doce veces.

Notas de París

Nos dicen...

...Que los sombreros negros y en tonos oscuros, adornados con plumas rizadas y otros con plumas recortadas en forma de flores y tonos variadísimo, llaman poderosamente la atención. Esta nueva modalidad de adornar los sombreros con plumas rizadas y plumas flores, tienen entusiasta aceptación entre las elegantes damas americanas.

...que los zapatos de sport se confeccionan con cueros repujados y pieles de pelo corto muy duro. Los dibujos repujados sobre el material resultan originales. Estos dibujos suelen ser de asuntos deportivos.

...que los sombreros de mucho vestir deben adornarse por medio de pliegues en la cabeza y que también se combinan estos con astracán del mismo tono que el del sombrero.

...que para soirée se confeccionan plumas de gran fantasía en colores elegantes y preciosos sombreros de buscadísimo, entonando siempre con el vestido que se lleve. Esto está muy en moda.

...que los zorros teñidos en grises blancos y en infinidad de colores, visten mucho.

...que el crespón en colores mate se lleva mucho.

...que los cinturones de cuero recortados en formas originales, resultan muy vistosos para conjuntos deportivos.

...que las copas de los sombreros toman altura; las alas se reducen; los adornos se combinan con plumas especialmente. Las carteras, guantes, zapatos, y demás accesorios que forman parte de las "toilettes" femeninas, se confeccionan desentonando completamente con el sombrero que se llevan pasándolo todo lo contrario con el adorno.

...que las pieles de pantera, leopardo y demás felinos parecidos, están solicitadísima por la mujer moderna.

...que el raso, el crespón, el terciopelo, el lamé piqué, el lamé pespunteado, son las principales telas para confeccionar vestidos y conjuntos de noche. El lamé de plata y de oro son imprescindibles casi para las "toilettes" de soirée.

...que en fieltros, terciopelos, astrakanes, cueros y lanas se confecciona la mayor parte de los sombreros de hoy.

...que en las combinaciones de tonos se emplean otra vez las juntillas finísimas y exageradamente grandes.

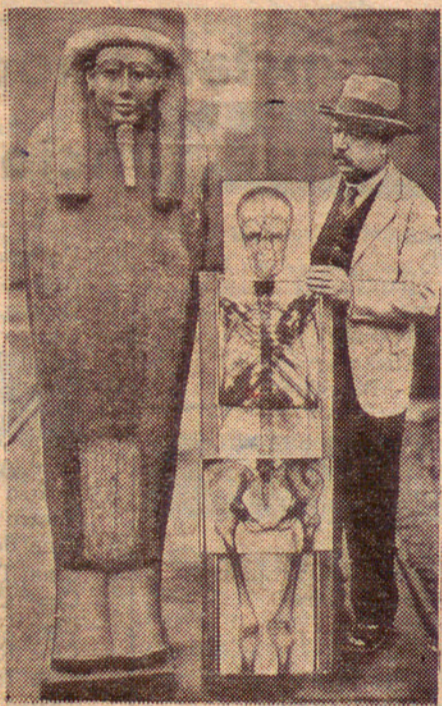
...que las medias en tonos casi negros con costura muy gruesa las llevan todas las mujeres elegantes.

...que los zapatos de calle deben ser muy cerrados de escote y de mediano tacón.

...que los cuellos de sport son grandes en los vestidos y montan sobre los abrigos por ser la moda de estar desprovistos de ellos. En los abrigos de noche ocurre todo lo contrario por adornarse con grandes pieles preciosas.

CASA RICARD OLIVER
PRIMAVERA 1935
LLANERIA nombroses col·leccions

MISCELLANEA FEMENINA

LA MÒMIA PRESUMIDA

En el museo de Londres ha estat radiografiada una mòmia faraònica. Es el primer cas que registra la història. Es el comble de la presumció femenina; —el brindem a les nostres llegendes— tenir una fotografia de l'esquelet... Fotografia per a regalar al galán que us digui: "Estic pels teus ossos"

BARBER

FOTOGRAF DE LES ELEGANCIES

RAMBLA, 29

CHARLAS FEMENINAS

De madre a madre

Uno de los datos que llaman atención al tratarse de mortalidad infantil es el que ocurren los primeros días de nacimiento de la criatura.

Esto indica claramente que el mal se debe a enfermedades maternas y a un alumbramiento defectuoso. Por lo tanto, la única manera de atajar el mal es vigilar la salud de la madre durante su embarazo y corregir toda posible causa de un alumbramiento difícil.

Los médicos, con mucha razón, se cansan de aconsejar la necesidad de unas visitas previas, y es lamentable la resistencia que oponen todas las mujeres a un examen abdominal puramente exterior, y del que puede depender la salud, por no decir la vida de madre e hijo. Casi todas esperan que un exceso de albúmina se manifieste con alarmantes hinchazones para acudir al médico; pero hay mil cosas que pueden ser de importancia y que más vale prevenir antes de tener que lamentar.

He aquí, para las futuras madres unos cuantos consejos sencillos, de gran sentido común, aprobados por la ciencia médica:

Aire puro y ejercicio. — La mujer activa tiene generalmente alumbramientos fáciles. Todas deben durante su embarazo continuar el ejercicio que estén acostumbradas, prefiriendo siempre los paseos al sol y al aire libre. Las que por su posición se ven en la necesidad de hacer los quehaceres domésticos, deben considerar el ejercicio como suficiente; pero procurarán estar el mayor tiempo posible día y noche con las ventanas abiertas.

Alimentación. — Olvidarse de esa superstición de los "antojos" y de la absurda idea de que "hay que comer puros". Lo importante es tomar alimentos que no indigesten y variarlos en forma de que entren huevos, pescados, fruta (naranjas y limones en abundancia).

LA BOJA

I

En un poblet formós i alegre de la nostra Costa Brava hi viu una dona, una pobra dona. Una dona que, d'ençà molt temps, viu sola i desamparada en un casallot tan vell i troncat, que a l'hora menys pensada sentirem a dir que l'ha enterrada entre les seves runes.

Es diu Mariàngela. Té trenta-cinc anys. Es lletja i sempre va bruta i mal girbada. Viu de caritats, dels bocins de pa i dels plats de vianda que li donen alguns cors generosos.

La gent gran se la mira amb llàstima i compassió, puix que es fa càrrec de la misèria que arrossega al damunt; en canvi, la mainada — sempre tant entremaliada, innocent! — n'està tan mofa constant, essent la riota de tots plegats.

Només l'han de veure passar per començar d'anar-li al darrera i atormentar-la, tot cridant:

—La Boja!... La Boja!...

Però la Mariàngela, malgrat els insults de la quitxalla, va fent la seva via, sense girar-se mai a contestar, ni tirar-los una pedra, ni tan sols un mot violent o de menyspreu, ans el contrari.

Ella prefereix més perdonar, compadir, sofrir.

El que sí sap fer la Mariàngela, quan es veu objecte d'aquests maltractes, és una cosa: plorar.

Només això; res més que això.

II

La Mariàngela cada dia baixa a mar. Plougui o nevi, ella ha de baixar-hi. És un deure, que s'ha imposat i que té interès a complir. La seva hora escollida és a migdia, quan tothom ja és a dinar.

A la platja en aquesta hora — diu ella — no hi resten sinó les barques i les xarxes dels pescadors.

Què va a fer-hi a mar?

Senzillament: a pregar-hi.

La desventurada Mariàngela en arribar allí s'agenolla, devotament i amb uns rosaris als dits, al peu d'una barca i de cara a mar. Fa el senyal de la creu i es posa a resar.

I mentre els seus llavis desgranen l'oració, els seus ulls, sempre tan vius i espurnejants, es fan enllà, enllà, mar endins, però amb tanta força i passió que sembla talment que hi vagin quedant clavats, clavats...

Quan algú la veu en aquest acte sentimental i religiós, no creieu que se'n rigui d'ella, no; molt el contrari. Mariàngela inspira, a tothom que la coneix, llàstima i pietat alhora.

Per això quan se la veu així, resant i plorant, hom no pot evitar que dels llavis surti una exclamació de condol: —Pobra Mariàngela!...

LUBRIFICANTS "WOOLSSER"
—Jaume I. 18.

III

Mariàngela se'n va a mar. Avui, demà, tots els dies. Mariàngela es recorda dels dies passats, de les desgràcies i tragèdies de la vida, de la seva pobra vida.

Es recorda d'una barca, d'una barca bonica i estimada que portava el seu nom, el bell nom de "Mariàngela", que tantes alegries i diners li havia portat. Es recorda del seu fill, del seu marit i del seu pare. D'aquella nit negra i tempestuosa en què la mar se'ls va engolir a tots plegats inconscientment, tràgicament.

Mariàngela això ho recorda. Ho té ben gravat a la memòria. Adhuc massa i tot. Car aquest record ha estat la seva desgràcia i també serà la seva mort.

I per això ya a mar. A la platja a pregar. A pregar, a recordar, a plorar. Avui, demà, tots els dies.

Mariàngela estima. Estima aquells éssers perduts, que un felix capvespre veié marxar i que no ha vist tornar mai més.

Mariàngela se'n va a mar. Mireu-la que silenciosa i trista! Avui porta flors, un bonic ram de flors. Flors per tirar a l'aigua, damunt aquella tomba immensa que abriga les despulles de les seves tres vides més volgudes.

Mariàngela se'n va a mar. Prega i plora. Però a voltes es posa furiosa i esverada, i va cridant:

—Mireu-se'l, el mar:

Es un lladre!... Lladre!...

M'ha robat el fill,

el marit i el pare!

AGUSTÍ CABRUJA

TEATRES I CINEMES

LA FORMIDABLE ESTRENA DEL
TEATRO ALBENIZ
"¡VIVA VILLA!"

Admirablement dirigida por Jack Conway, esta producción Metro Goldwyn Mayer desarrolla con tanta justeza como grandiosidad las gestas del caudillo de los peones mejicanos, "Pancho Villa", en su lucha por la libertad y el mejoramiento del pueblo, de forma que la acción reviste caracteres de verdadera epopeya.

Un ejército que se forma y deshace como por arte de encantamiento al conjuro de la palabra, al impulso de la voluntad que con su valentía, inflexibilidad y llaneza tiene fanatizados a los componentes de dicho ejército, porque esa voluntad es la de un hombre que no se vende. Ello significa movimiento de grandes masas, a pie y a caballo, cuando no conducidas por el tren de la victoria, abarrotado de revolucionarios; combates en que la audacia y el ímpetu triunfan, entre detalles de trágico realismo. Todo está descrito y palpita humana y hermosamente en "¡Viva Villa!", recogiendo no sólo la parte objetiva de la acción, sino también el espíritu de los que se alzan y pelean y triunfan.

Y es que ese espíritu, que, a pesar

de la importancia de la presentación, es el primer valor de la película, lo irradia magistralmente la figura de "Pancho Villa" tal como nos la hace sentir y expresa el formidable actor Wallace Beery, esto es, como la del hombre fuerte y rudo, sin escrúpulos ante el enemigo ni reglas morales en el combate, pero con un alma singular de chiquillo y una inquebrantable, cariñosa y probada fidelidad al hombre que llevó a regir los destinos de Méjico, aunque efímeramente, y cuya probidad le sugestionó, a Francisco Madero; y también con una parte flaca, única que venía a su dureza, o sean sus caprichos mujeriegos, tan consecuente en ellos como en la lucha armada.

Wallace Beery no sólo nos muestra lo externo del tipo recio y desgarrado, sino que también deja que de él se delate el alma hasta lo indecible; nos hace sentir una humana realidad con todos sus defectos y cualidades y de tal modo que éstas triunfan en nuestra simpatía.

Wallace Beery se ve propiamente secundado por Leo Carrillo, Fay Wray, Donald Cook, Stuart Erwin, Joseph Schildkraut, Katherine de Mille, etcétera, intérpretes de personajes de bien distintos matices.

En la acción, vemos como un caudillo que empezó por reunir entorno suyo sólo a cuatro hombres, a los pocos meses llega a mandar más de sesenta mil; la fuerza arrolladora de las huestes de "Pancho Villa", puesta al servicio de la causa de "Francisco Madero", amado y respetado por aquél; la poca cautelosa buena fe de "Francisco Madero", vencedor, confiándose al traidor general "Pascual" que termina por asesinarle; el destierro de "Pancho Villa" y su ardorosa venganza,

después que estuvo a punto de ser fusilado, volviendo a libertar a Méjico y dando cruel muerte a "Pascual"; el emocionante asesinato de "Pancho Villa" por el hermano de una mujer que mataron las fuerzas del caudillo, etc. Y con ello las aventuras mujeriegas de nuestro hombre; el periodista y fiel amigo de "Pancho"; notas amenas y anecdóticas, completando el notable conjunto de la película.

Lo que dice la prensa extranjera y nacional de la superextraordinaria producción "¡Viva Villa!"

América

Un poema épico por su grandeza y poder... ("Daily News")

Wallace Beery está soberbio... ("Morning Telegraph")

Una producción gigante... ("Photoplay")

Francia

La puesta en escena constituye un verdadero prodigio... ("L'Echo de Paris")

Cinema verdadero a gran movimiento... ("L'Oeuvre")

Nadie quedará insensible al movimiento grandioso, digno del vivo y célebre Ben Hur... ("Excelsior")

Película divertida, vibrante, nerviosa y macho... ("Le Journal")

Italia

Wallace Beery ha hecho de Villa, una creación magnífica... ("Il Popolo d'Italia")

Un grandioso espectáculo, un éxito calurosísimo... este film es una de las mejores producciones de Metro Goldwyn Mayer. ("Il Giornale d'Italia")

Un film que tiene desde el principio hasta el fin, un ritmo acelerado y arrebatador... ("La Nazione")

ESPAÑA

Es un dominio absoluto de la escena, del personaje, del momento y del espectador... Composiciones escénicas de singular belleza y de una fuerza evocadora muy notable. ("El Noticiero Universal")

Un triunfo del director y un éxito de la Metro. Indudablemente una de las mejores películas de la temporada. ("La Noche")

Un poema épico, grandioso... El film se precipita encima del espectador como un alud, lo arrastra, se lo lleva consigo y lo que es más importante, lo conquista. ("La Publicidad")

El ritmo trepidante de las escenas emociona vivamente. Grandioso film... ("L'Instant")

Un buen film... hecho honradamente que prestigia a una marca. ("El Diluvio")

Toda película en fin, entusiasmo al espectador, entregado completamente a la grandiosidad de "¡Viva Villa!"... digna de toda clase de elogios. ("Diario del Comercio")

"Sólo lo bueno se abre camino"

Miles de personas curadas de estómago dicen así del DIGESTÓNICO del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

REPAREU EL VOSTRE Ford

ALS TALLERS DELS CONCESSIONARIS OFICIALS

PASCUAL ARIAS y Cia. S. en C. JULI GARRETA - TELEFON 456

2004.—R. ORTEGA Y FRÍAS

cia para Burgos—dijo Felipe.

—Bien.

—¿Qué precauciones deben tomarse entretanto?

—Creo que basta con que la vigilen.

—Así lo ordenaré.

—El plan de fuga no debe llevarse a cabo hasta mañana, y, por consiguiente, doña Ana no saldrá del convento antes de las doce de la noche.

—Proseguid, señora.

—Una escolta de soldados la guardará por el camino.

—Cien jinetes—repuso el monarca.

—No es menester que sean tantos.

—A veinte los arrollaría el capitán Pero León, a treinta el capitán y el paje, y a cincuenta los dos con la ayuda de veinte hombres decididos que no les faltarían; bueno es, pues, que vengan ciento. Además, esa maldita capa blanca infunde tal espanto...

—Esa capa...—murmuró la princesa sin poder dominar un estremecimiento de supersticioso temor.

—Ya lo veis, a vos misma os causa miedo.

—Ya sabéis, señor, que me han anunciado que esa capa será mi sudario de muerte...

—Porque con demasiada ligereza dijisteis que había de serviros de alfombra.

—Y lo conseguiré si me ayudáis.

—Con mi ayuda contad, doña Ana, porque nada hay que por vos no haga yo si me lo pagáis con un leal cariño.

—Ya sabéis, señor—dijo con langui-

EL DIABLO EN PALACIO.—2001

picante burla de esa débil bastarda que se evanecce con su nombre, aunque se lo debe a la deshonrosa liviandad!...

Doña Ana no pudo contener el llanto; estremeciéndose violentamente y prosiguió:

—Sois el juguete de ese miserable paje, ¿lo entendéis, señor? El juguete, y, como yo, el blanco de sus burlas.

Las mejillas del monarca se tiñeron de un vivo carmín, porque doña Ana acababa de tocar la fibra más delicada de su corazón, hiriendo su orgullo.

—Señora—dijo—, Felipe de Austria no puede ser el juguete de nadie.

—¿Que no puede ser el juguete de nadie!—repuso con amarga ironía la princesa.—Hasta el presente, toda vuestra autoridad, todo vuestro poder de nada han servido.

—Pero aun no pueden vanagloriarse de haber conseguido todos sus deseos; luchan, se resisten, es verdad, pero veremos quién vence a quién.

—Si como hasta aquí seguís obrando, señor, vos seréis el vencido, porque ahora lleváis la peor parte.

—¿Y qué he podido hacer?

—¿Si hubiésteis seguido mis consejos!...

—Cuando me dijisteis que se pusiese presa a doña Blanca sin consideración alguna, no accedí a vuestros deseos porque hubiera sido dar un escándalo sin fruto alguno. ¿De qué podríamos acusar a esa mujer?

—Ya lo sabéis, de estar en correspondencia con los herejes flamencos...

verduras (sobre todo mucha espinaca, tan rica en hierro), ensaladas, leche, queso, etc., todo ello con moderación, sin insistir mucho en uno de los alimentos.

Nada de alcohol, ni siquiera en forma de cerveza, como recomiendan tantas gentes. Mucha agua potable, comidas, agua clara o con un poco de bicarbonato si se nota pesadez de cabeza.

Una regularidad en todo es de suma importancia; para ello recurrir a un ligero laxante, si es preciso. No olvidéis la buena influencia que tiene un alumbriamiento feliz.

Durante ese período el enfermo elimina más impurezas; por consiguiente tomar con frecuencia baños templados; jamás calientes, que aumentan la fiebre.

Tan necesario como el ejercicio es el descanso y el sueño. Todas las tardes, después del almuerzo, debería echarse en la cama, con los pies en alto, en completo reposo.

Nada de creer que el descanso en la butaca, cosiendo al calceteando, pueda tener los mismos beneficiosos efectos.

Visitad al dentista; es muy fácil que durante esos meses, por insuficiencia de calcio, ocurran trastornos en la dentadura. Caries y una nutrición defectuosa ocasionan indigestiones y contaminan la pureza de la sangre.

Son muy frecuentes durante los tres primeros meses las náuseas matinales. Se remedian en muchos casos desayunando en la cama y levantándose poco a poco sin pensar en ello. De todos modos, es algo pasajero, que de continuar después de tiempo más o menos reglamentario, conviene mencionar al doctor.

Estos ocurren durante los últimos meses, debidos a la presión sobre los nervios. Se pueden aliviar con fricciones suaves y aplicando compresas alternas de agua fría y caliente. También con frecuencia, y por la misma época, se suelen hinchar las piernas por causa parecida, hecho que no tiene importancia alguna, excepto cuando también se hinchan las manos y la cara, en cuyo caso hay que recurrir inmediatamente al médico.

—Han de ser ligeros, abrigados, y el peso debe ir soportado por los hombros, no la cintura. Una faja hecha a punto de calceta con algodón grueso es el mejor sostén abdominal para las ligas, que en ningún caso serán circulares oprimiendo la pierna.

En favor de la estética se recomiendan chaquetitas flojas, rectas, sobre vestidos enterizos, que lleven golas o "blusas" en el pecho, cayendo hasta la cintura para disimular unas curvas, que, por nobles y sublimes que sean, es preferible permanezcan en el misterio.

MARÍA DE MUNARRIZ

TEATRO ALBENIZ

Avui i demà

MONUMENTAL ESTRENA

Presentació de la producció gegant de la temporada, parlada en espanyol, formidable creació del colós actor WALLACE BEERY en

VIVA VILLA! ens presenta la vida heroica, emocionant, divertida de Pancho VILLA, capdill de la revolució mexicana.

HERNIATS (Trencats)

El millor remei per la pitjor trencadura el trobareu usant els aparells herniaris del

Institut d'Ortopèdia de F. Torrellas

Practicant especialitzat en el tractament ortopèdic de les hèrnies. Practicant de l'Ambulància de la Creu-Roja i del Dispensari Municipal.

TELÉFONO, 302

Carrer Ciutadans, 4 (sota l'Hotel del Centre) - GIRONA

La Casa "Radio Univers" Manuel Fla, plaza del Marqués de Camps, núm. 1, teléfono 392, al ofrecer al público los equipos de Cine Sonoro PIONIFILM, ha querido escoger la Marca que se ha impuesto por su Calidad, Precisión i Sencillez.

"RADIO UNIVERS" es el agente exclusivo para la provincia de Gerona

¡Señores Empresarios, pidan un presupuesto inmediatamente...! El Cine mudo ha pasado ya. La perfección del Cine Sonoro ha impuesto sus ventajas y atractivos posibilidades...!

Equipe V. la moderna Maquinaria PIONIFILM. Siga V. el ejemplo de nuestras inmejorables referencias de Gerona, Figueras, Bañolas, Celrá, Casá de la Selva, Salt, Palamós, Riudarenas, Verges, Vilajuiga, Sant Climent Sasebas, Artajona, Vinaroz, Almudever, Zaragoza, San Feliu de Pallarols, etc. etc.

Equipos especiales para Colegios, Centros, Clubs y Sociedades.

EQUIPO "STANDAR MONOBLOC" Distribuidor para España y Portugal: RADIO MAGALDI Ronda Fernando Puig, número 9. - GERONA

MARAVILLAS FUNERARIAS EGIPCIAS

La riqueza que prodigaban los egipcios en sus objetos funerarios se acentúa en los destinados a Tutankhamón, en cuyo funeral se observaron todos los ritos. Al abrir el magnífico cofre de alabastro que guardaba las jarras canopas se comprobó, una vez más, el esplendor con que rodearon a los despojos del rey egipcio. Este cofre quedaba oculto por un altar y aun en los ángulos de su plataforma, pueden verse los huecos de los postes a que el altar se fijaba. Todo el cofre es de alabastro semitranslúcido finamente trabajado. Este cofre, como el sarcófago, tiene las estatuas de los dioses tutelares Isis, Nefitys, Neikh y Selket, esculpidas en los ángulos, y a los lados figuran las respectivas fórmulas del rito. Cuando este cofre se abrió, los ar-

queólogos encontraron los cuatro receptáculos cada uno de los cuales estaba tapado con un hermoso busto del joven rey difunto, con los emblemas de la realeza.

Cada uno de ellos contenía una miniatura del cofre de oro, y estos pequeños cofres formaban las jarras canopas destinadas a contener las visceras del rey, de acuerdo con la costumbre egipcia.

En nuestro grabado damos una reproducción de la estatua de uno de los dioses protectores que figuraban en el cofre.

Tanto las estatuas como los bustos son de una perfección y factura admirables y testimonian el grado de perfección a que llegó el arte egipcio y la maravillosa demostración que se hizo a la muerte de Tutankhamón, cuyos restos se rodearon de magnificencia sin igual en la historia.

Bosch Masgrau J.M.
METGE
TISIÓLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES
MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR I PULMONS.
CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda
Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÉFON. 251

ESPORTIVES

BILLAR

Fa dies anunciarem en aquestes mateixes planes la celebració del Campionat de 3.ª categoria social, que se celebraria en l'estatge social del "Billar Club Girona" (Cafè Coliseu), i, avui, acabat aquest, no poden menys que donar-ne els seus resultats finals. El·liminat per una part Planas, Medinyà, retirat Sendra, i per altra Sarrats i Vilar, quedaren classificats per al grup final Figueres, Pellicer, Valera, Mas, Corominas i Ferrés. Jugats els partits corresponents a aquest grup, la classificació general fou:

Figueres: 362 - 268 — 1'35. Punts 4.
Pellicer: 367 - 325 — 1'12. Punts 3.
Valera: 337 - 268 — 1'25. Punts 3.
Mas: 356 - 325 — 1'09. Punts 2.
Corominas: 356 - 349 — 1'02. Punts 2.
Ferrés: 296 - 309 — 0'92. Punts 0.

Com es pot veure, últimament per a la classificació final es troben empatats de punts Figueres i Pellicer, els quals, segons l'article 24 del Reglament General de Campionats de Catalunya, s'han de disputar en un partit final el títol de campió. Aquest partit es celebrà ahir, i al mateix temps que donar compte d'ell, servirà per a detallar la classe billarística dels qui han quedat primer i segon classificats d'aquest campionat.

Figueres, 75; Pellicer, 50.—Figueres, en guanyar a aquest, s'emportà merescudament, com l'any passat, el títol de campió de 3.ª categoria, i Pellicer, amb no menys mèrits, quedà segon classificat.

En els primers moments del partit no hi mancà per ambdós adversaris l'entusiasme necessari d'una final de billar. Figueres demostrà més classe i sabé aprofitar més que el seu company les bones jugades, ço que féu que prengué una avantatge, que no deixà fins el final. Pellicer jugà sí, però defraudat per la diferència de tanteig, no pogué fer menys que donar-se per vençut.

Figueres ha estat en aquest campionat el jugador més regular. Ha acabat el campionat havent perdut només un sol partit. El seu promig poc més o menys en tots els partits han estat sempre els mateixos, però hem de dir que a Figueres li manca molt de coneixement de joc encara; és un xicot jove i el seu joc ho és més encara. En quant a Pellicer, hem de dir que

merescudament s'ha adjudicat el segon lloc. Durant aquest ha tingut part de tot: de dolents, de bons, de regulars i irregulars. Podria ésser un jugador més científic si es desprengués dels petits vicis que té.

I ara, per tancar aquest glosari, afegirem més que des d'aquestes planes elogiem sincerament el programa que porta fet i pensa portar a cap la Junta Directiva del "Billar Club Girona" per despertar l'afició billarística a la nostra ciutat. Sabem, per notícies particulars, que es prepara un campionat de 3.ª categoria, però no podem en concret detalls suficients per a publicar-los.

RUGBI

Ahir a la tarda, sortiren amb el "Conte Grande", amb direcció a Girona, els seleccionats catalans que han de jugar el segon matx Itàlia-Catalunya de Rugbi.

Entre els quinze jugadors que integren l'equip català hi ha deu jugadors del "Santboià", que són: Elna Garrigosa I, Balcells, Bisbal II, Manuel, Riera, Massoni, Bisbal I, Nivals, Garrigosa II i Vilar, aquest últim com a suplent. Això sol ens mostra la vàlua de l'equip que podem admirar lluitant contra la A. S. Cerverenc el proper dia 31, doncs tots aquests jugadors seleccionats podrien veure's jugar a l'Estadi de Vila Alegre.

Aquest segon Itàlia-Catalunya jugarà a Pàdua demà, dia 24, i encara que s'ha procurat de confeccionar un bon equip per a donar la rèplia als italians, es tem que els nostres jugadors no podran sortir guanyadors del camp de joc, doncs els italians són millors en tècnica i a més a més tenen al seu favor els factors terreny i públic.

FUTBOL

Amb sorpresa llegirem ahir la notícia que del partit jugat el passat diumenge, entre l'Infantil dels equips Independència i La Sella, fou publicada en aquest popular diari, i que en ella, amb un laconisme que no comprenem, no s'esmenta per a res la categoria dels equips. Sortint al pas de possibles equívocs hem de dir que l'equip del Sella F. C. el dia de referència va desplaçar-se a Castellfollit, on guanyà l'equip local per 4 gols a 3, i el reserva aquell dia no va jugar. —J. L.

2002.—R. ORTEGA Y FRÍAS

—¿Y las pruebas?
—Si faltaban, se la hubiera absuelto; pero entretanto, su paje, por salvarla, hubiese caído en nuestro poder.
—Creo que os equivocáis, señora.
—Aquí hubiera venido a pedirnos de rodillas la libertad de su señora...
—¿No la habéis tenido en vuestro poder? ¿Mejor guardada pudiera acaso haber estado en un calabozo de la Inquisición? ¿Y qué ha sucedido? Que ese demonio que os persigue no ha ido a demandaros humildemente la libertad de su señora, sino que ha llegado orgulloso, y, a presencia vuestra, se la ha llevado. Pues bien, los mismo hubiese hecho estando ella en un calabozo. Y, sobre todo, señora, no puede darse un escándalo...
—Yo no lo he temido—interrumpió con amargura la dama—. Por vuestro amor estoy escarnecida en la corte, y se me señala con el dedo como se señala a la que es débil para guardar su honra.
—¿Doña Ana!...
—Más de una vez, señor, me habéis dicho que admirábais a ese miserable.
—¿Pensáis acaso que, al compararlo con vos...?
—Lo que pienso, señor, es que si yo hubiese sido dueña de vuestra autoridad, ya estarían castigados los crímenes de ese hombre.
—Pues bien, figuráos que disponéis de cuantos medios están a mi alcance—contestó el monarca que, aburrido ya de tan enojoso asunto, quería verlo

EL DIABLO EN PALACIO.—2003

concluido a toda costa—. ¿Qué debe hacerse?
—Quizá sea tarde...
—Pero como no hemos de dejar las cosas como están, como es preciso dar término a este negocio...—replicó Felipe II.
—La responsabilidad es muy grave para que yo me atreva a daros ningún consejo.
—Cuando yo me decido a todo, ¿vos tenéis miedo? Disponed, señora, sin cuidado, que si al fin somos vencidos no os culparé de la derrota, sino que acabaré de convencirme de que ese hombre vale más que nosotros.
—Pues bien, señor, luchemos; pero dejad vuestra prudencia, no miréis el escándalo, porque el peor que puede darse es el de que se burlen de vos.
—Comenzad, pues, señora, diciendo lo que penséis y que más convenga, y tened entendido que no son consejos los que vais a darme, sino que vais a dictar órdenes.
—Lo más urgente—repuso la princesa—, es evitar que la novicia se fugue.
—¿Y cómo?
—Sacándola esta misma noche del convento y llevándola a Burgos.
—Temo, señora, que allí, más lejos de nosotros, consiga con menos trabajo su deseo.
—Es que no debemos dar lugar a que así suceda, y, por de punto, habremos chasqueado siquiera por una vez al maldito paje.
—Esta misma noche saldrá la novi-